

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

4 juli 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 257/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 257/02	Mål C-573/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och varaktigt överskridande av de fastställda gränsvärdena för kvävedioxid (NO ₂) i vissa områden och tätorter i Italien – Artikel 23.1 – Annex XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)	2
2022/C 257/03	Mål C-730/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien (Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och över tid bestående överskridande av gränsvärdena för svaveldioxid (SO ₂) i området BG0006 (sydöst), Bulgarien – Artikel 23.1 i bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)	3

2022/C 257/04	Mål C-260/20 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA) (Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2017/763 – Import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea – Slutgiltig antidumpningstull – Förordning (EU) 2016/1036 – Artiklarna 6, 16 och 18 – Bevis – Lämnande av uppgifter som inte ingår i ett svar på ett antidumpningsfrågeformulär – Viktning av försäljning som påverkar beräkningen av dumpningen – Artikel 2.1 och 2.3 – Beräkningen av normalvärdet – Rangordning av beräkningsmetoderna – Artikel 3.2 och 3.3 – Skada – Beräkning av prisunderskridandemarginalen – Anslutningsöverklagande – Artikel 2.11 – Dumpningens faktiska omfattning – Artikel 18 – Undantag vid besvarandet av antidumpningsfrågeformulär – Bristande samarbete föreligger inte)	3
2022/C 257/05	Mål C-377/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Dominerande ställning – Missbruk – Artikel 102 FEUF – Ett förfarandes påverkan på konsumenternas välfärd och marknadens struktur – Utestängande missbruk – Förfarandets förmåga att skapa en utestängningseffekt – Användning av andra medel än de som hör till en pris- och prestationskonkurrens (competition on the merits) – Omöjligt för en hypotetisk konkurrent som är lika effektiv att efterlikna förfarandet – Förekomsten av en konkurrensbegränsande avsikt – Öppnandet för konkurrens av elförsäljningsmarknaden – Överföring av känsliga affärsuppgifter inom en bolagskoncern i syfte att bevara en dominerande ställning på en marknad vilken ställning har sitt ursprung i ett lagstadgat monopol – Huruvida moderbolaget kan tillskrivas ansvar för dotterbolagets beteende)	4
2022/C 257/06	Mål C-426/20: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugal) – GD, ES mot Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2008/104/EG – Arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag – Artikel 5.1 – Principen om likabehandling – Artikel 3.1 f – Begreppet ”väsentliga arbets- och anställningsvillkor för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag” – Ersättning för icke uttagen årlig betald semester och motsvarande semestertillägg om anställningen upphör)	5
2022/C 257/07	Mål C-430/20 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2022 – Christoph Klein mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Artikel 265 FEUF – Passivitetstalan – Direktiv 93/42/EEG – Medicintekniska produkter – Artikel 8.1 och 8.2 – Skyddsklausulförfarande – En medlemsstats underrättelse om ett beslut att förbjuda att en medicinteknisk produkt släpps ut på marknaden – Kommissionens underlåtenhet att vidta åtgärder under lång tid – Beslut har inte fattats – Upptagande till prövning – Talerätt – Tidsfrist för väckande av talan – Anmodan att vidta åtgärder inom skälig tid – Principen om god förvaltning – Motiveringsskyldighet som åvilar Europeiska unionens tribunal)	6
2022/C 257/08	Mål C-505/20: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – Förfarande inlett av RR och JG (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen – Direktiv 2014/42/EU – Artikel 4 – Förverkande – Artikel 7 – Frysning – Artikel 8 – Skyddsåtgärder – Frysning och förverkande av egendom tillhörande tredje man i det straffrättsliga förfarandet – Nationell lagstiftning enligt vilken det inte föreskrivs någon möjlighet för tredje man att väcka talan under domstolsförfarandet och något eventuellt återlämnande av egendomen innan det straffrättsliga förfarandet avslutas inte heller är möjligt)	6
2022/C 257/09	Mål C-556/20: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Frankrike) – Schneider Electric SA m.fl. mot Premier ministre, Ministre de l’Economie, des Finances et de la Relance (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 90/435/EEG – Gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater – Artikel 4 och artikel 7.2 – Undvikande av dubbelbeskattning av utdelning)	7
2022/C 257/10	Mål C-570/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Brottmål mot BV (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Bedrägligt undanhållande av den skatt som ska betalas – Påföljder – Nationell lagstiftning som föreskriver både administrativa och straffrättsliga påföljder för samma gärning – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 49 – Artikel 50 – Principen ne bis in idem – Artikel 52.1 – Begränsningar av principen ne bis in idem – Krav på att föreskriva klara och precisa regler – Möjlighet att beakta nationella domstolars tolkning av den nationella lagstiftningen – Krav på att föreskriva regler som säkerställer att samtliga påföljder är proportionerliga – Påföljder av olika slag)	8

2022/C 257/11	Mål C-644/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polen) – W.J. mot L.J. och J.J., rättsligt företrädda av A.P., (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i fråga om underhållsskyldighet – Fastställande av tillämplig lag – Haagprotokollet om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet – Artikel 3 – Den underhållsberättigades hemvist – Tidpunkt vid vilken hemvisten ska fastställas – Olovligt kvarhållande av ett bar)	8
2022/C 257/12	Mål C-718/20 P: Domstolens dom (nionde avdelningen avdelningen) av den 5 maj 2022 – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Dumpning – Import av vissa sömlösa rör av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina – Införande av en slutgiltig antidumpningstull)	9
2022/C 257/13	Mål C-719/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Comune di Lerici mot Provincia di La Spezia (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Avfallshantering – Tilldelning ”in house” – Direktiv 2014/24/EU – Artiklarna 12 och 72 – Villkoren för ”motsvarande kontroll” är inte längre uppfyllda till följd av en företagssammanslagning – Möjlighet för den aktör som övertar verksamheten att fortsätta tillhandahållandet av tjänsten)	9
2022/C 257/14	Mål C-101/21: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – HJ mot Ministerstvo práce a sociálních věcí (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2008/94/EG – Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens – Artikel 2.2 – Begreppet arbetstagare – Artikel 12 a och c – Begränsningar av garantiinstitutionernas ansvar – En person som i enlighet med ett anställningsavtal som ingåtts med ett bolag både är styrelseledamot i bolaget och bolagets verkställande direktör – Kumulation av uppdrag – Nationell rättspraxis som innebär att personen i fråga nekas de rättigheter som föreskrivs i direktivet)	10
2022/C 257/15	Mål C-179/21: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG mot the-trading-company GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 6.1 m – Distansavtal mellan en konsument och en näringsidkare – Näringsidkarens skyldighet att informera konsumenten om att tillverkaren ger en garanti och om villkoren för denna – Omständigheter under vilka en sådan skyldighet uppkommer – Innehållet i den information som ska tillhandahållas konsumenten avseende tillverkarens garanti – Verkan av artikel 6.2 i direktiv 1999/44/EG)	11
2022/C 257/16	Mål C-189/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nederländerna) – R. en R. mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma jordbrukspolitiken – Förordning (EU) nr 1306/2013 – Bilaga II – Föreskrivna verksamhetskrav 10 – Förordning (EU) nr 1107/2009 – Artikel 55 första och andra stycket första meningen – System för direktstöd – Gemensamma regler – Minskning eller uteslutning, helt eller delvis, av stöd som erhållits enligt den gemensamma jordbrukspolitiken – Reglerna om tvärvillkor har inte iakttagits – Användning av ett växtskyddsmedel som inte är eller inte längre är godkänt i den berörda medlemsstaten och, i sistnämnda fall, vars sista förbrukningsdag har överskridits)	12
2022/C 257/17	Mål C-218/21: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira mot DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Skattesats – Tillfälliga bestämmelser rörande vissa arbetsintensiva tjänster – Bilaga IV, punkt 2 – Renovering och reparation av privata bostäder – Tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på reparation och underhåll av hissar i bostadshus)	12
2022/C 257/18	Mål C-242/21 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 maj 2022 – Évariste Boshab mot Europeiska unionens råd (Överklagande – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Förordning (EG) nr 1183/2005 – Artikel 2b och artikel 9.2 – Beslut 2010/788/Gusp – Artikel 3.2 och artikel 9.2 – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer och enheter som omfattas av dessa åtgärder – Beslut (Gusp) 2018/1940 – Genomförandeförordning (EU) 2018/1931 – Rätt att bli hörd)	13

2022/C 257/19	Mål C-787/21: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 17 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Estaleiros Navais de Peniche SA mot Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Prövningsförfaranden på området för offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten – Direktiv 89/665/EEG – Artikel 1.3 – Berättigat intresse av att få saken prövad – Tillgång till prövningsförfaranden – En anbudsgivare har uteslutits genom ett slutligt beslut av den upphandlande myndigheten, eftersom anbudsgivaren inte bestritt samtliga grunder som anförts för att förkasta dennes anbud – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas)	14
2022/C 257/20	Mål C-468/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 29 september 2020 – Fastweb SpA m. fl. mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	14
2022/C 257/21	Mål C-517/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Ascoli Piceno (Italien) den 13 oktober 2020 – brottmål mot OL	16
2022/C 257/22	Mål C-705/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Income Tax Tribunal of Gibraltar (Förenade Kungariket) den 21 december 2020 – Fossil (Gibraltar) Limited mot Commissioner of Income Tax	17
2022/C 257/23	Förenade målen C-529/21, C-530/21, C-531/21, C-532/21, C-533/21, C-534/21, C-535/21 och C-536/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Kula (Rayongericht Kula, Bulgarien) den 25 augusti 2021 – OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD och AB mot Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (Generaldirektoratet för brandsäkerhet och civilförsvaret inom inrikesministeriet)	17
2022/C 257/24	Förenade målen C-732/21, C-733/21, C-734/21, C-735/21, C-736/21, C-737/21 och C-738/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad – Kula (Bulgarien) den 30 november 2021 – AB, BC, CD, DE, EF, FG och GH mot Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti	18
2022/C 257/25	Mål C-764/21 P: Överklagande ingett den 10 december 2021 av TUifly GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 29 september 2021 i mål T-619/18, TUifly GmbH mot Europeiska kommissionen	19
2022/C 257/26	Mål C-55/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgerichts Vorarlberg (Österrike) den 28 januari 2022 – NK	19
2022/C 257/27	Mål C-190/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Ufficio del Giudice di pace di Rimini (Italien) den 7 mars 2022 – BL mot Presidenza del Consiglio dei Ministri	19
2022/C 257/28	Mål C-208/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats's Hertogenbosch (Nederländerna) den 18 mars 2022 – F mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	22
2022/C 257/29	Mål C-210/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 18 mars 2022 – Stappert Deutschland GmbH mot Hauptzollamt Hannover	22
2022/C 257/30	Mål C-220/22: Talan väckt den 25 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	23
2022/C 257/31	Mål C-226/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 31 mars 2022 – Nexive Commerce Srl m. fl. mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m. fl.	24
2022/C 257/32	Mål C-231/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 1 april 2022 – État belge mot Autorité de protection des données	25
2022/C 257/33	Mål C-239/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 5 april 2022 – État belge och Promo 54 mot Promo 54 och État belge	26
2022/C 257/34	Mål C-242/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Évora (Portugal) den 6 april 2022 – TL	26
2022/C 257/35	Mål C-277/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 22 april 2022 – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt. mot Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal	27

2022/C 257/36	Mål C-285/22 P: Överklagande ingett den 22 april 2022 av Michaël Julien av det beslut som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 24 februari 2022 i mål T-442/21, Rhiannon Thomas och Michaël Julien mot Europeiska unionens råd	28
2022/C 257/37	Mål C-328/22: Talan väckt den 16 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien	29
Tribunalen		
2022/C 257/38	Mål T-423/14 RENV: Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Larko mot kommissionen (Statligt stöd – Stöd beviljat av Grekland – Beslut genom vilket ett stöd förklaras oförenligt med den inre marknaden – Begreppet statligt stöd – Förmån – Principen om en privat aktör – Garantipremie – Företag i svårigheter – De grekiska myndigheternas kännedom – Kommissionens tillkännagivande om statligt stöd i form av garantier – Uppenbart oriktig bedömning)	30
2022/C 257/39	Mål T-384/20: Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – OC mot kommissionen (Utomobligatoriskt ansvar – Olafs utredning – Pressmeddelande – Behandling av personuppgifter – Oskuldspresumtion – Sekretess avseende Olafs utredningar – Rätten till god förvaltning – Proportionalitet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)	30
2022/C 257/40	Mål T-4/21: Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Advanced Superabrasives mot EUIPO – Adi (ASI ADVANCED SUPERABRASIVES) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – Det äldre EU-figurmärket ADI och det äldre EU-ordmärket ADI – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/2001) – Återförvisning av målet till invändningsenheten – Artikel 71.1 i förordning 2017/1001 – Artikel 27.3 b i delegerad förordning (EU) 2018/625)	31
2022/C 257/41	Mål T-117/21: Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Deichmann mot EUIPO – Munich (Figur bestående av två streck som korsar varandra på sidan av en sko) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärke som återger ett kors på sidan av en sportsko – Artikel 7.1 b och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och artikel 59.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Artikel 94.1 i förordning 2017/1001)	32
2022/C 257/42	Mål T-237/21: Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Fidelity National Information Services mot EUIPO – IFIS (FIS) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket FIS – Det äldre EU-ordmärket IFIS – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	32
2022/C 257/43	Mål T-298/21: Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Bodegas Beronia mot EUIPO – Bodegas Carlos Serres (ALEGRA DE BERONIA) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket ALEGRA DE BERONIA – Äldre nationella ordmärket ALEGRO – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	33
2022/C 257/44	Mål T-237/22: Talan väckt den 29 april 2022 – Usmanov mot rådet	33
2022/C 257/45	Mål T-238/22: Talan väckt den 29 april 2022 – Narzieva mot rådet	34
2022/C 257/46	Mål T-256/22: Talan väckt den 13 maj 2022 – Yanukovych mot rådet	35
2022/C 257/47	Mål T-257/22: Talan väckt den 13 maj 2022 – Yanukovych mot rådet	36
2022/C 257/48	Mål T-258/22: Talan väckt den 12 maj 2022 – BSW – management company of "BMC" holding mot rådet	37
2022/C 257/49	Mål T-259/22: Talan väckt den 12 maj 2022 – Mostovdrev mot rådet	38
2022/C 257/50	Mål T-261/22: Överklagande ingett den 13 maj 2022 – mBank mot EUIPO – European Merchant Bank (EMBank European Merchant Bank)	38

2022/C 257/51	Mål T-263/22: Talan väckt den 13 maj 2022 – CCCME m.fl. mot kommissionen	39
2022/C 257/52	Mål T-265/22: Överklagande ingett den 13 maj 2022 – PSCC 2012 mot EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W)	40
2022/C 257/53	Mål T-267/22: Överklagande ingett den 16 maj 2022 – Consulta mot EUIPO – Karlinger (ACASA)	41
2022/C 257/54	Mål T-270/22: Talan väckt den 17 Maj 2022 – Pumpyansky mot rådet	41
2022/C 257/55	Mål T-271/22: Talan väckt den 17 maj 2022 – Melnichenko mot rådet	42
2022/C 257/56	Mål T-272/22: Talan väckt den 17 maj 2022 – Pumpyanskaya mot rådet	43
2022/C 257/57	Mål T-276/22: Överklagande ingett den 17 maj 2022 – Groz-Beckert mot EUIPO (Positionsärke som består av färgerna vitt, mellanrött och mörkgrönt på en rätblocksformad förpackning)	44
2022/C 257/58	Mål T-277/22: Överklagande ingett den 17 maj 2022 – Groz-Beckert mot EUIPO (Positionsärke som består av färgerna rött och vitt på en rätblocksformad förpackning)	45
2022/C 257/59	Mål T-282/22: Talan väckt den 18 maj 2022 – Mazepin mot rådet	45
2022/C 257/60	Mål T-283/22: Talan väckt den 19 maj 2022 – Moshkovich mot rådet	46
2022/C 257/61	Mål T-291/22: Talan väckt den 18 maj 2022 – Pumpyanskiy mot rådet	47
2022/C 257/62	Mål T-293/22: Talan väckt den 19 maj 2022 – PB mot SRB	48
2022/C 257/63	Mål T-295/22: Överklagande ingett den 20 maj 2022 – Crush Series Publishing mot EUIPO – Mediaproduccion (The Crush Series)	48
2022/C 257/64	Mål T-297/22: Överklagande ingett den 20 maj 2022 – BB Services mot EUIPO — Lego Juris (Formen på en leksaksfigur med knapp på huvudet)	49
2022/C 257/65	Mål T-298/22: Överklagande ingett den 20 maj 2022 – BB Services mot EUIPO – Lego Juris (Formen på en leksaksfigur)	50
2022/C 257/66	Mål T-301/22: Talan väckt den 23 maj 2022 – Aven mot rådet	51
2022/C 257/67	Mål T-304/22: Talan väckt den 24 maj 2022 – Fridman mot rådet	52

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 257/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 244, 27.6.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 237, 20.6.2022

EUT C 222, 7.6.2022

EUT C 213, 30.5.2022

EUT C 207, 23.5.2022

EUT C 198, 16.5.2022

EUT C 191, 10.5.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-573/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och varaktigt överskridande av de fastställda gränsvärdena för kvävedioxid (NO₂) i vissa områden och tätorter i Italien – Artikel 23.1 – Annex XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)

(2022/C 257/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av G. Palatiello och P. Pucciariello, avvocati dello Stato)

Domslut

1) Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa jämförd med bilaga XI till direktivet genom att inte ha sett till att det fastställda årliga gränsvärdet för kvävedioxid (NO₂) inte systematiskt och varaktigt överskreds

— från och med år 2010 till och med år 2018 i områdena IT0118 (tätorten Turin), IT0306 (tätorten Milano), IT0307 (tätorten Bergamo), IT0308 (tätorten Brescia), IT0711 (Genua kommun), IT0906 (tätorten Florens) och IT1215 (tätorten Rom),

— från och med år 2010 till och med år 2017 i område IT0309 (zon A – starkt urbaniserad slätt),

— från och med år 2010 till och med år 2012 och från och med år 2014 till och med år 2018, i område IT1912 (tätorten Catania), och

— från och med år 2010 till och med år 2012 och från och med år 2014 till och med år 2017 i område IT1914 (industrizoner),

och har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i direktivet, sedd för sig och jämförd med bilaga XV avsnitt A till direktivet, genom att inte från den 11 juni 2020 ha vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa att det fastställda årliga gränsvärdet för kvävedioxid iaktas i alla dessa områden och, i synnerhet, genom att inte ha sett till att luftkvalitetsplanerna föreskriver lämpliga åtgärder för att hålla perioden av överskridande så kort som möjligt.

2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 305, 9.9.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-730/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och över tid bestående överskridande av gränsvärdena för svaveldioxid (SO₂) i området BG0006 (sydöst), Bulgarien – Artikel 23.1 i bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)

(2022/C 257/03)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Y. Marinova och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Bulgarien (ombud: E. Petranova och T. Mitova)

Domslut

1) Republiken Bulgarien

har åsidosatt artikel 13.1 i och bilaga XI till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa genom att i området BG0006 (sydöst), under åren 2007 och 2008, inte se till att timgränsvärdet för svaveldioxid (SO₂) inte systematiskt och över tid bestående överskreds, och genom att, under åren 2007 och 2018 med undantag för åren 2010 och 2012, inte se till att det dagliga gränsvärdet för denna förorening inte systematiskt och över tid bestående överskreds, samt

har åsidosatt sina skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 23.1 jämförd med avsnitt A i bilaga XV till detta direktiv genom att inte från den 11 juni 2010 ha vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa iakttagandet av de gränsvärden som fastställts för SO₂ i detta område och, i synnerhet, genom att inte i luftkvalitetsplanerna föreskriva lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande kunde hållas så kort som möjligt.

2) Republiken Bulgarien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 399, 25.11.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA)

(Mål C-260/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2017/763 – Import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea – Slutgiltig antidumpningstull – Förordning (EU) 2016/1036 – Artiklarna 6, 16 och 18 – Bevis – Lämnande av uppgifter som inte ingår i ett svar på ett antidumpningsfrågeformulär – Viktning av försäljning som påverkar beräkningen av dumpningen – Artikel 2.1 och 2.3 – Beräkningen av normalvärdet – Rangordning av beräkningsmetoderna – Artikel 3.2 och 3.3 – Skada – Beräkning av prisunderskridandemarginalen – Anslutningsöverklagande – Artikel 2.11 – Dumpningens faktiska omfattning – Artikel 18 – Undantag vid besvarandet av antidumpningsfrågeformulär – Bristande samarbete föreligger inte)

(2022/C 257/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J.-F. Brakeland och A. Demeneix, därefter J.-F. Brakeland och G. Luengo)

Övriga parter i målet: Hansol Paper Co. Ltd (ombud: J.-F. Bellis, B. Servais och V. Crochet, avocats), European Thermal Paper Association (ETPA) (ombud: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers, K. Huyghebaert, advocaten, och J. Rivas, abogado)

Domslut

- 1) Huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna med avseende på huvudöverklagandet.
- 3) European Thermal Paper Association (ETPA) ska ersätta rättegångskostnaderna med avseende på anslutningsöverklagandet.

(¹) EUT C 271, 17.8.2020

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.

(Mål C-377/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Dominerande ställning – Missbruk – Artikel 102 FEUF – Ett förfarandes påverkan på konsumenternas välfärd och marknads struktur – Utestängande missbruk – Förfarandets förmåga att skapa en utestängningseffekt – Användning av andra medel än de som hör till en pris- och prestationskonkurrens (competition on the merits) – Omöjligt för en hypotetisk konkurrent som är lika effektivt att efterlikna förfarandet – Förekomsten av en konkurrensbegränsande avsikt – Öppnandet för konkurrens av elförsäljningsmarknaden – Överföring av känsliga affärsuppgifter inom en bolagskoncern i syfte att bevara en dominerande ställning på en marknad vilken ställning har sitt ursprung i ett lagstadgat monopol – Huruvida moderbolaget kan tillskrivas ansvar för dotterbolagets beteende)

(2022/C 257/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Motparter: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce Spa, Eni SpA, Axpo Italia SpA, Gala SpA, EJa SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

ytterligare deltagare i rättegången: Green Network SpA, Associazione Italiana di Grossisti di Energia e Trader – AIGET, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino, Associazione Energia Libera, Metaenergia SpA

Domslut

- 1) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att det, för att fastställa att ett förfarande utgör missbruk av en dominerande ställning, räcker att en konkurrensmyndighet visar att detta förfarande kan skada strukturen för effektiv konkurrens på den relevanta marknaden, såvida inte det berörda dominerande företaget visar att de konkurrensbegränsande effekterna av nämnda förfarande uppvägs, eller rent av överträffas, av positiva effekter för konsumenterna.
- 2) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att för att utesluta att ett beteende från ett företag i dominerande ställning utgör missbruk, ska bevis för att beteendet i fråga inte har medfört några konkreta begränsande effekter, som ingetts av företaget i fråga, inte i sig anses vara tillräckligt. Denna omständighet kan utgöra ett indicium på att det aktuella beteendet inte kan ge upphov till konkurrensbegränsande verkningar, vilket emellertid ska kompletteras med annan bevisning för att styrka denna oförmåga.

- 3) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att frågan huruvida ett företag i dominerande ställning har gjort sig skyldig till ett utestängande missbruk ska bedömas på grundval av detta förfarandes förmåga att få konkurrensbegränsande effekter. En konkurrensmyndighet är inte skyldig att visa att det berörda företaget har för avsikt att utestänga sina konkurrenter med hjälp av andra medel eller resurser än sådana som räknas till en pris- och prestationskonkurrens (competition on the merits). Bevis för en sådan avsikt utgör emellertid en faktisk omständighet som kan beaktas vid bedömningen av huruvida det föreligger missbruk av dominerande ställning.
- 4) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att ett förfarande, som är tillåtet utanför konkurrensrätten, när det tillämpas av ett företag i dominerande ställning, kan kvalificeras som "missbruk", i den mening som avses i denna bestämmelse, om det kan ge upphov till en utestängningseffekt och om det grundar sig på användning av andra medel än sådana som räknas till en pris- och prestationskonkurrens (competition on the merits). När dessa två villkor är uppfyllda kan det berörda företaget i dominerande ställning emellertid undgå att omfattas av förbudet i artikel 102 FEUF genom att visa att det aktuella förfarandet antingen var objektivt motiverat och proportionerligt i förhållande till denna motivering eller uppvägs, eller rentav överträffades, av fördelar i effektivitetshänseende som även gynnar konsumenterna.
- 5) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att när ett eller flera dotterbolag som tillhör en ekonomisk enhet missbrukar en dominerande ställning är förekomsten av en sådan enhet tillräcklig för att också moderbolaget ska anses vara ansvarigt för detta missbruk. En sådan enhet ska presumeras föreligga om åtminstone nästan hela kapitalet i dessa dotterbolag vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna direkt eller indirekt innehades av moderbolaget. Konkurrensmyndigheten är inte skyldig att framlägga någon som helst ytterligare bevisning, såvida inte moderbolaget visar att det inte hade makt att bestämma sina dotterbolags beteenden, eftersom dessa agerar självständigt.

(¹) EUT C 348, 19.10.2020.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugal) – GD, ES mot Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

(Mål C-426/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2008/104/EG – Arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag – Artikel 5.1 – Principen om likabehandling – Artikel 3.1 f – Begreppet "väsentliga arbets- och anställningsvillkor för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag" – Ersättning för icke uttagen årlig betald semester och motsvarande semestertillägg om anställningen upphör)

(2022/C 257/06)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GD, ES

Motpart: Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

Domslut

Artikel 5.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag, jämförd med artikel 3.1 f i samma direktiv, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den ersättning som arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag, för det fall att deras anställning hos ett kundföretag upphör, erhåller för icke uttagen årlig betald semester och motsvarande semestertillägg är lägre än den ersättning som dessa arbetstagare skulle ha rätt till i samma situation och på samma grund om de hade rekryterats direkt av kundföretaget för att inneha samma tjänst under en lika lång period.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2022 – Christoph Klein mot Europeiska kommissionen

(Mål C-430/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 265 FEUF – Passivitetstalan – Direktiv 93/42/EEG – Medicintekniska produkter – Artikel 8.1 och 8.2 – Skyddsklausulförfarande – En medlemsstats underrättelse om ett beslut att förbjuda att en medicinteknisk produkt släpps ut på marknaden – Kommissionens underlåtenhet att vidta åtgärder under lång tid – Beslut har inte fattats – Upptagande till prövning – Talerätt – Tidsfrist för väckande av talan – Anmodan att vidta åtgärder inom skälig tid – Principen om god förvaltning – Motiveringsskyldighet som åvilar Europeiska unionens tribunal)

(2022/C 257/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Christoph Klein (ombud: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis C. Hermes, F. Thiran och M. Jáuregui Gómez, därefter av C. Hermes och F. Thiran)

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 2 juli 2020, Klein/kommissionen (T-562/19, EU: T:2020:300), upphävs i den del som tribunalen avvisade den talan som väckts av Christoph Klein i enlighet med artikel 265 FEUF med yrkande om fastställande av att Europeiska kommissionen rättsstridigt underlåtit att vidta åtgärder inom ramen för det skyddsklausulförfarande som Förbundsrepubliken Tyskland inlett den 7 januari 1998 samt att fatta ett beslut i enlighet med rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter när det gäller produkten Inhaler Broncho Air[®].
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för avgörande i sak.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 371, 03.11.2020.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – Förfarande inlett av RR och JG

(Mål C-505/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen – Direktiv 2014/42/EU – Artikel 4 – Förverkande – Artikel 7 – Frysning – Artikel 8 – Skyddsåtgärder – Frysning och förverkande av egendom tillhörande tredje man i det straffrättsliga förfarandet – Nationell lagstiftning enligt vilken det inte föreskrivs någon möjlighet för tredje man att väcka talan under domstolsförfarandet och något eventuellt återlämnande av egendomen innan det straffrättsliga förfarandet avslutas inte heller är möjligt)

(2022/C 257/08)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RR och JG

Ytterligare deltagare i rättegången: Spetsializirana prokuratura

Domslut

- 1) Artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken, vid frysning av egendom i egenskap av förmodade hjälpmedel vid eller vinning av brott, ägaren till denna egendom, som är en tredje man i god tro, under domstolsförandet i ett brottmål inte har någon rätt att väcka talan vid behörig domstol om återställande av nämnda egendom.
- 2) Artikel 4.1 i direktiv 2014/42/EU ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken förverkande av egendom som tillhör tredje man i god tro och som har använts som hjälpmedel vid brott är uteslutet, även när denne tredje man har ställt egendomen till den tilltalades stadigvarande förfogande.

⁽¹⁾ EUT C 9, 11.1.2021

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Conseil d'État – Frankrike) – Schneider Electric SA m.fl. mot Premier ministre, Ministre de
l'Economie, des Finances et de la Relance**

(Mål C-556/20) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 90/435/EEG – Gemensamt
beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater – Artikel 4 och
artikel 7.2 – Undvikande av dubbelbeskattning av utdelning)*

(2022/C 257/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Schneider Electric SE, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA,

L'Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Motpart: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Domslut

Artikel 4.1 i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att ett moderbolag är skyldigt att erlagga förskottsskatt vid vidareutdelning till sina aktieägare av vinst som betalats av dess dotterbolag och som ger rätt till skattetillgodohavande, när denna vinst inte har blivit föremål för bolagsskatt enligt ordinarie skattesats och när de belopp som ska betalas i form av förskottsskatt överstiger den övre gräns på 5 procent som föreskrivs i artikel 4.2 i detta direktiv. En sådan bestämmelse omfattas inte av artikel 7.2 i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 9, 11.1.2021.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Brott mål mot BV

(Mål C-570/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Bedrägligt undanhållande av den skatt som ska betalas – Påföljder – Nationell lagstiftning som föreskriver både administrativa och straffrättsliga påföljder för samma gärning – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 49 – Artikel 50 – Principen ne bis in idem – Artikel 52.1 – Begränsningar av principen ne bis in idem – Krav på att föreskriva klara och precisa regler – Möjlighet att beakta nationella domstolars tolkning av den nationella lagstiftningen – Krav på att föreskriva regler som säkerställer att samtliga påföljder är proportionerliga – Påföljder av olika slag)

(2022/C 257/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

BV

Ytterligare deltagare i rättegången: Direction départementale des finances publiques de la Haute-Savoie

Domslut

Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 52.1 i stadgan ska tolkas på följande sätt:

- Den utgör inte hinder för att begränsningen av den kumulering av förfaranden och påföljder av straffrättslig karaktär som föreskrivs i nationell lagstiftning för de allvarigaste fallen av bedrägligt undanhållande av skattepliktiga belopp eller underlåtenhet att lämna uppgifter i mervärdesskattedeklarationen endast följer av fast rättspraxis i vilken de bestämmelser som fastställer tillämpningsvillkoren för denna kumulering tolkas restriktivt, förutsatt att kumuleringen i rimlig grad kan förutses vid den tidpunkt då överträdelsen begås och att överträdelsen kan bli föremål för en kumulering av förfaranden och påföljder av straffrättslig karaktär.
- Den utgör däremot hinder för en nationell lagstiftning som, i de fall då en ekonomisk påföljd kumuleras med en frihetsberövande påföljd, inte genom klara och precisa bestämmelser, vid behov tolkade av nationella domstolar, säkerställer att de samlade påföljderna inte är strängare än vad den konstaterade överträdelsens allvar motiverar.

⁽¹⁾ EUT C 28, 25.1.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polen) – W.J. mot L.J. och J.J., rättsligt företrädna av A.P.,

(Mål C-644/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i fråga om underhållsskyldighet – Fastställande av tillämplig lag – Haagprotokollet om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet – Artikel 3 – Den underhållsberättigades hemvist – Tidpunkt vid vilken hemvisten ska fastställas – Olovligt kvarhållande av ett bar)

(2022/C 257/11)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: W.J.

Motparter: L.J. och J.J., rättsligt företrädare av A.P.,

Domslut

Artikel 3 i Haagprotokollet av den 23 november 2007 om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet, som godkänts på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2009/941/EG av den 30 november 2009 ska tolkas så, att det vid bedömningen av vilken lag som är tillämplig på ett underårigt barns fordran på underhåll, när en av föräldrarna har fört bort barnet till en medlemsstat, inte räcker att en domstol i denna medlemsstat, inom ramen för ett särskilt förfarande, har förordnat att barnet ska återlämnas till den medlemsstat där barnet hade hemvist tillsammans med sina föräldrar omedelbart före bortförandet, för att förhindra att barnet kan förvärva hemvist i denna medlemsstat.

(¹) EUT C 53, 15.2.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen avdelningen) av den 5 maj 2022 – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-718/20 P) (¹)

(Överklagande – Dumpning – Import av vissa sömlösa rör av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina – Införande av en slutgiltig antidumpningstull)

(2022/C 257/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (ombud: K. Adamantopoulos och P. Billiet, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Gustafsson, P. Němečková et E. Schmidt)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 98, 22.3.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Comune di Lerici mot Provincia di La Spezia

(Mål C-719/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Avfallshantering – Tilldelning ”in house” – Direktiv 2014/24/EU – Artiklarna 12 och 72 – Villkoren för ”motsvarande kontroll” är inte längre uppfyllda till följd av en företagssammanslagning – Möjlighet för den aktör som övertar verksamheten att fortsätta tillhandahållandet av tjänsten)

(2022/C 257/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Comune di Lerici

Motpart: Provincia di La Spezia

ytterligare deltagare i rättegången: IREN SpA, ACAM Ambiente SpA

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken fullgörandet av ett offentligt kontrakt – som ursprungligen tilldelats en in house-enhet utan upphandlingsförfarande och över vilken enhet den upphandlande myndigheten gemensamt med andra upphandlande myndigheter utövade en kontroll som motsvarar den som den utövar över sin egen förvaltning – automatiskt fullföljs av den ekonomiska aktör som har förvärvat denna enhet efter ett upphandlingsförfarande, när den aktuella upphandlande myndigheten inte har sådan kontroll över denna ekonomiska aktör och inte innehar någon ägarandel i dess kapital.

(¹) EUT C 79, 8.3.2021

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – HJ mot Ministerstvo práce a sociálních věcí

(Mål C-101/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2008/94/EG – Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens – Artikel 2.2 – Begreppet arbetstagare – Artikel 12 a och c – Begränsningar av garantiinstitutionernas ansvar – En person som i enlighet med ett anställningsavtal som ingåtts med ett bolag både är styrelseledamot i bolaget och bolagets verkställande direktör – Kumulation av uppdrag – Nationell rättspraxis som innebär att personen i fråga nekas de rättigheter som föreskrivs i direktivet)

(2022/C 257/14)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HJ

Motpart: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Domslut

Artiklarna 2.2 och 12 a och c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1794 av den 6 oktober 2015, ska tolkas så, att de utgör hinder för nationell rättspraxis enligt vilken en person som på grundval av ett giltigt anställningsavtal enligt nationell rätt samtidigt är verkställande direktör för ett bolag och ledamot i bolagets stadgeenliga organ inte kan anses vara arbetstagare i den mening som avses i direktivet och således inte kan omfattas av de garantier som föreskrivs i direktivet.

(¹) EUT C 148, 26.4.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG mot the-trading-company GmbH

(Mål C-179/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 6.1 m – Distansavtal mellan en konsument och en näringsidkare – Näringsidkarens skyldighet att informera konsumenten om att tillverkaren ger en garanti och om villkoren för denna – Omständigheter under vilka en sådan skyldighet uppkommer – Innehållet i den information som ska tillhandahållas konsumenten avseende tillverkarens garanti – Verkan av artikel 6.2 i direktiv 1999/44/EG)

(2022/C 257/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Motpart: the-trading-company GmbH

Domslut

- 1) Artikel 6.1 m i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ska tolkas så, att näringsidkarens informationsskyldighet enligt denna bestämmelse, med avseende på den av tillverkaren ställda garantin, inte uppkommer på grund av blotta förekomsten av denna garanti, utan endast när konsumenten har ett berättigat intresse av att erhålla information om denna garanti för att kunna fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren. Ett sådant berättigat intresse föreligger bland annat när en näringsidkare gör tillverkarens garanti till en central eller avgörande omständighet i sitt erbjudande. För att avgöra huruvida tillverkarens garanti utgör en sådan central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande, ska hänsyn tas till erbjudandets innehåll och allmänna utformning med avseende på den aktuella varan, betydelsen, i form av försäljnings- eller reklamargument, av att tillverkarens garanti anges, var i erbjudandet denna anges, den risk för vilseledande eller förväxling som en sådan uppgift skulle kunna leda till för en normalt informerad konsument med avseende på de olika garantirättigheter som vederbörande har eller vem som är garantigivare, huruvida erbjudandet innehåller information om de andra garantier som varan omfattas av och andra omständigheter som skulle kunna skapa ett objektiva behov av konsumentskydd.
- 2) Artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 jämförd med artikel 6.2 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, ska tolkas så, att den information som ska lämnas till konsumenten om de villkor som gäller för tillverkarens garanti omfattar all information som rör villkoren för tillämpning och framställande av anspråk enligt en sådan garanti, så att konsumenten kan fatta beslut om att ingå avtal eller inte med näringsidkaren.

⁽¹⁾ EUT C 242, 21.6.2021

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nederländerna) – R. en R. mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Mål C-189/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma jordbrukspolitiken – Förordning (EU) nr 1306/2013 – Bilaga II – Föreskrivna verksamhetskrav 10 – Förordning (EU) nr 1107/2009 – Artikel 55 första och andra stycket första meningen – System för direktstöd – Gemensamma regler – Minskning eller uteslutning, helt eller delvis, av stöd som erhållits enligt den gemensamma jordbrukspolitiken – Reglerna om tvärvillkor har inte iakttagits – Användning av ett växtskyddsmedel som inte är eller inte längre är godkänt i den berörda medlemsstaten och, i sistnämnda fall, vars sista förbrukningsdag har överskridits)

(2022/C 257/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: R. en R.

Motpart: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Domslut

Föreskrivna verksamhetskrav 10 i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, som hänvisar till artikel 55, första och andra stycket första meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, ska tolkas så, att det även omfattar användning av ett växtskyddsmedel som inte är eller inte längre är godkänt i den berörda medlemsstaten och vars sista förbrukningsdag har överskridits.

⁽¹⁾ EUT C 228, 14.6.2021

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira mot DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Mål C-218/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Skattesats – Tillfälliga bestämmelser rörande vissa arbetsintensiva tjänster – Bilaga IV, punkt 2 – Renovering och reparation av privata bostäder – Tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på reparation och underhåll av hissar i bostadshus)

(2022/C 257/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Motpart: DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Domslut

Punkt 2 i bilaga IV till rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att begreppet ”renovering och reparation av privata bostäder”, i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar tjänster i form av reparation och renovering av hissar i bostadshus, men inte tjänster i form av underhåll av sådana hissar.

⁽¹⁾ EUT C 252, 28.6.2021.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 maj 2022 – Évariste Boshab mot Europeiska unionens råd

(Mål C-242/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Förordning (EG) nr 1183/2005 – Artikel 2b och artikel 9.2 – Beslut 2010/788/Gusp – Artikel 3.2 och artikel 9.2 – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer och enheter som omfattas av dessa åtgärder – Beslut (Gusp) 2018/1940 – Genomförandeförordning (EU) 2018/1931 – Rätt att bli hörd)

(2022/C 257/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Évariste Boshab (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan och A. Guillerme)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis J.-P. Hix och S. Lejeune, därefter S. Lejeune)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Évariste Boshab ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EUT C 217, 7.6.2021.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 17 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Estaleiros Navais de Peniche SA mot Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA

(Mål C-787/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Prövningsförfaranden på området för offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten – Direktiv 89/665/EEG – Artikel 1.3 – Berättigat intresse av att få saken prövad – Tillgång till prövningsförfaranden – En anbudsgivare har uteslutits genom ett slutligt beslut av den upphandlande myndigheten, eftersom anbudsgivaren inte bestritt samtliga grunder som anförts för att förkasta dennes anbud – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas)

(2022/C 257/19)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Estaleiros Navais de Peniche SA

Motpart: Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA

Avgörande

Artikel 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, ska tolkas så att den utgör hinder för att en anbudsgivare som, genom ett beslut av den upphandlande myndigheten som har vunnit laga kraft, har uteslutits från ett förfarande för offentlig upphandling får ansöka om överprövning av tilldelningsbeslutet. Det saknar i detta hänseende betydelse att den uteslutna anbudsgivaren gör gällande att det finns en möjlighet att den upphandlande myndigheten inleder ett nytt upphandlingsförfarande för det fall detta beslut förklaras ogiltigt och att anbudsgivaren följaktligen kan komma att få en ny möjlighet att tilldelas det offentliga kontraktet i fråga.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 16.12.2021.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 29 september 2020 – Fastweb SpA m. fl. mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Mål C-468/20)

(2022/C 257/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär en korrekt tolkning av artikel 267 FEUF att en nationell domstol, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, är skyldig att hänskjuta tolkningsfrågor kring den unionsrätt som är aktuell i det nationella målet, även om den nationella domstolen – med beaktande av den unionsrättsliga terminologin och den unionsrättsliga betydelsen av orden i den berörda bestämmelsen, den unionsrättsliga ramen för denna bestämmelse och de mål om skydd som eftersträvas med densamma samt med hänsyn tagen till unionsrättens utvecklingsstadium vid den tidpunkt då den aktuella bestämmelsen ska tillämpas i det nationella målet – inte hyser något tolkningstvivel om vilken betydelse som ska tillmätas den aktuella unionsbestämmelsen, men på det subjektiva planet i förhållande till andra rättsinstansers bedömning inte på ett detaljerat sätt kan redogöra för att den egna tolkningen är den samma som domstolarna i de övriga medlemsstaterna och EU-domstolen skulle göra om de hade att fatta beslut om en identisk fråga?

För det fall EU-domstolen skulle slå fast att skyldigheten att begära förhandsavgörande i enlighet med artikel 267 FEUF inte får frångås, om det inte på ett detaljerat sätt kan redogöras för att den tolkning som görs är den samma som domstolarna i de övriga medlemsstaterna och EU-domstolen skulle göra om de hade att fatta beslut om den fråga som är relevant i det nationella målet – när det beaktas att denna redogörelse rör andra rättsinstansers subjektiva bedömning och inte kan lämnas i det fall som Consiglio di Stato har att pröva – hänskjuts även följande tolkningsfrågor:

- 2) Utgör den korrekta tolkningen av artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF samt av den harmoniserade rättsliga ram som följer av direktiven 2002/19/EG, ⁽¹⁾ 2002/20/EG, ⁽²⁾ 2002/21/EG ⁽³⁾ och 2002/22/EG ⁽⁴⁾, särskilt av artikel 8.2 och 8.4 i direktiv 2002/21/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG ⁽⁵⁾, artikel 3 i direktiv 2002/20/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG, och artiklarna 20–22 i direktiv 2002/22/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136/EG, hinder för en nationell lagstiftning såsom den som följer av artiklarna 13, 70 och 71 i lagstiftningsdekret nr 259/03, jämförda med artikel 2.12 h och 2.12 l i lag nr 481/95 och med artikel 1.6 a.2 i lag nr 249/97, enligt vilken den nationella regleringsmyndigheten i sektorn för elektronisk kommunikation har befogenheten att föreskriva i) att förnyelse- och faktureringsintervallet för erbjudandena för mobil telefoni inte får vara kortare än fyra veckor, varvid de ekonomiska aktörer som tillämpar ett annat förnyelse- och faktureringsintervall än en månad är skyldiga att utan dröjsmål via ett sms informera användaren om att erbjudandet har förnyats, ii) att förnyelse- och faktureringsintervallet för erbjudandena avseende fast telefoni ska motsvara en eller flera månader, och iii) att intervallet avseende fast telefoni ska tillämpas vid kombinerade erbjudanden för mobil och fast telefoni?
- 3) Utgör den korrekta tolkningen och tillämpningen av proportionalitetsprincipen, jämförd med artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, samt av den harmoniserade rättsliga ram som följer av direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG, särskilt av artikel 8.2 och 8.4 i direktiv 2002/21/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG, artikel 3 i direktiv 2002/20/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG, och artiklarna 20–22 i direktiv 2002/22/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136/EG ⁽⁶⁾, hinder för att den nationella regleringsmyndigheten i sektorn för elektronisk kommunikation vidtar regleringsåtgärder i syfte att föreskriva i) att förnyelse- och faktureringsintervallet för erbjudandena för mobil telefoni inte får vara kortare än fyra veckor, varvid de ekonomiska aktörer som tillämpar ett annat förnyelse- och faktureringsintervall än en månad är skyldiga att utan dröjsmål via ett sms informera användaren om att erbjudandet har förnyats, ii) att förnyelse- och faktureringsintervallet för erbjudandena avseende fast telefoni ska motsvara en eller flera månader, och iii) att intervallet avseende fast telefoni ska tillämpas vid kombinerade erbjudanden för mobil och fast telefoni?
- 4) Utgör den korrekta tolkningen och tillämpningen av principerna om icke-diskriminering och likabehandling, jämförda med artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, samt av den harmoniserade rättsliga ram som följer av direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG, särskilt av artikel 8.2 och 8.4 i direktiv 2002/21/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG, artikel 3 i direktiv 2002/20/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG, och artiklarna 20–22 i direktiv 2002/22/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136/EG, hinder för att den nationella regleringsmyndigheten i sektorn för elektronisk kommunikation vidtar regleringsåtgärder i syfte att föreskriva i) att förnyelse- och faktureringsintervallet för erbjudandena för mobil telefoni inte får vara kortare än fyra veckor, varvid de ekonomiska aktörer som tillämpar ett annat förnyelse- och faktureringsintervall än en månad är skyldiga att utan dröjsmål via ett sms

informera användaren om att erbjudandet har förnyats, ii) att förnyelse- och faktureringsintervallet för erbjudandena avseende fast telefoni ska motsvara en eller flera månader, och iii) att intervallet avseende fast telefoni ska tillämpas vid kombinerade erbjudanden för mobil och fast telefoni?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, 2002, s. 7).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, 2002, s. 21).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 2002, s. 33).
- (⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51).
- (⁵) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EUT L 337, 2009, s. 37).
- (⁶) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (EUT L 337, 2009, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Ascoli Piceno (Italien) den 13 oktober 2020 – brottmål mot OL

(Mål C-517/20)

(2022/C 257/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Ascoli Piceno.

Tilltalad i brottmålet vid den nationella domstolen

OL

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör principerna om etableringsfrihet, icke-diskriminering och fri konkurrens i artiklarna 49, 56 och 106 FEUF, samt rimlighetsprincipen vilken följer av dessa, hinder för en nationell lagstiftning som genom en nationell bestämmelse eller rättsakt som har verkan av lag fastställer förlängningen av gamla koncessioner och övriga rättigheter att bedriva vadhållningsverksamhet som tilldelats genom upphandlingsförfaranden eller ett legaliseringsförfarande (utan upphandlingsförfarande) och som skulle löpa ut i juni 2016?
 - 2) Utgör artiklarna 49, 56 och 106 FEUF hinder för en nationell lagstiftning som – genom direkt tilldelning med stöd av ett cirkulär om förlängning utan att det har genomförts något upphandlingsförfarande – medför en obefogad stängning av den inhemska marknaden?
 - 3) Utgör artiklarna 49, 56 och 106 FEUF hinder för en nationell lagstiftning som – utan att det samtidigt har genomförts något nytt upphandlingsförfarande – innebär att alla koncessioner, däribland dem som EU-domstolen i senare avgöranden har förklarat vara rättsstridiga, ger rätt att bedriva verksamhet på den inhemska marknaden samtidigt som den utgör hinder för att nya utländska aktörer etablerar sig?
-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Income Tax Tribunal of Gibraltar (Förenade Kungariket) den 21 december 2020 – Fossil (Gibraltar) Limited mot Commissioner of Income Tax

(Mål C-705/20)

(2022/C 257/22)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Income Tax Tribunal of Gibraltar (Förenade kungariket)

Parter i det nationella målet

Klagande: Fossil (Gibraltar) Limited

Motpart: Commissioner of Income Tax

Tolkningsfråga

Utgör ett beslut av Gibaltars kommissionär för inkomstskatt att enligt ITA 2010 bevilja en skattebefrielse för skatt som betalats i Förenta staterna för klagandebolagets intäkter från royalty [Utelämnas] ett åsidosättande av [kommissionens beslut 2019/700] ⁽¹⁾? Eller utgör det sistnämnda beslutet på annat sätt hinder för en sådan åtgärd?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2019/700 av den 19 december 2018 om det statliga stöd SA.34914 (2013/C) som Förenade kungariket har genomfört i fråga om bolagsskatteordningen i Gibraltar (EUT L 119, 2019, s. 151).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Kula (Rayongericht Kula, Bulgarien) den 25 augusti 2021 – OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD och AB mot Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (Generaldirektoratet för brandsäkerhet och civilförsvaret inom inrikesministeriet)

(Förenade målen C-529/21, C-530/21, C-531/21, C-532/21, C-533/21, C-534/21, C-535/21 och C-536/21)

(2022/C 257/23)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Kula (Rayongericht Kula, Bulgarien)

Parter i det nationella målet

Kärande: OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD och AB

Svarande: Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (Generaldirektoratet för brandsäkerhet och civilförsvaret inom inrikesministeriet)

Tolkningsfrågor

1. Ska direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ tillämpas på sådana offentliga verksamheter, där det inte kan undvikas att förhållanden som är speciella för dessa verksamheter kommer i konflikt med direktivet, exempelvis inom försvaret eller polisen eller inom viss specifik verksamhet inom civilförsvaret, varvid följande är att beakta:

I artikel 1.3 i direktiv 2003/88/EG anges att direktivet ska tillämpas på all verksamhet, såväl privat som offentlig, i den betydelse som avses i artikel 2 i direktiv 89/391/EEG, ⁽²⁾

I artikel 2.2 i direktiv 89/391/EEG anges att direktivet inte ska tillämpas på sådana offentliga verksamheter, där det inte kan undvikas att förhållanden som är speciella för dessa verksamheter kommer i konflikt med direktivet, exempelvis inom försvaret eller polisen eller viss specifik verksamhet inom civilförsvaret?

2. Ska man vid bedömning av likvärdigheten av skyddsanordningar enligt artikel 12 b i direktiv 2003/88/EG mellan en kategori av arbetstagare som utför nattarbete och för vilka nattarbetets längd inte får överstiga sju timmar under en 24-timmarsperiod och en annan kategori av arbetstagare som också utför nattarbete och för vilka nattarbetets längd inte får överstiga åtta timmar, men som har förmåner som längre ledighet, högre avgångsvederlag vid pensionering, ett högre lönepåslag per tjänsteår, beakta de förmåner som arbetstagarna i den senare kategorin har?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

(²) Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EUT L 183, 1989, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad – Kula (Bulgarien) den 30 november 2021 – AB, BC, CD, DE, EF, FG och GH mot Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Förenade målen C-732/21, C-733/21, C-734/21, C-735/21, C-736/21, C-737/21 och C-738/21)

(2022/C 257/24)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad – Kula

Parter i det nationella målet

Kärande: AB, BC, CD, DE, EF, FG och GH

Svarande: Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Tolkningsfrågor

1. Ska direktiv 2003/88/EG (¹) tillämpas på sådana offentliga verksamheter, där det inte kan undvikas att förhållanden som är speciella för dessa verksamheter kommer i konflikt med direktivet, exempelvis inom försvaret eller polisen eller inom viss specifik verksamhet inom civilförsvaret, varvid följande är att beakta:

I artikel 1.3 i direktiv 2003/88/EG anges att direktivet ska tillämpas på all verksamhet, såväl privat som offentlig, i den betydelse som avses i artikel 2 i direktiv 89/391/EEG (²);

I artikel 2.2 i direktiv 89/391/EEG anges att direktivet inte ska tillämpas på sådana offentliga verksamheter, där det inte kan undvikas att förhållanden som är speciella för dessa verksamheter kommer i konflikt med direktivet, exempelvis inom försvaret eller polisen eller viss specifik verksamhet inom civilförsvaret?

2. Ska man vid bedömningen av huruvida skyddsanordningarna enligt artikel 12 b i direktiv 2003/88/EG för en kategori av arbetstagare som utför nattarbete och för vilka nattarbetets längd inte får överstiga sju timmar under en 24-timmarsperiod är likvärdiga med skyddsanordningarna för en annan kategori av arbetstagare som också utför nattarbete och för vilka nattarbetets längd inte får överstiga åtta timmar, men som har förmåner som längre ledighet, högre avgångsvederlag vid pensionering, ett högre lönepåslag per tjänsteår, beakta de förmåner som arbetstagarna i den senare kategorin har?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

(²) Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1).

Överklagande ingett den 10 december 2021 av TUIfly GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 29 september 2021 i mål T-619/18, TUIfly GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-764/21 P)

(2022/C 257/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: TUIfly GmbH (ombud: advokaterna L. Giesberts och D. Westarp)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 19 maj 2022 avslog Europeiska unionens domstol (tionde avdelningen) överklagandet med hänvisning till att det delvis var uppenbart att det inte kunde tas upp till prövning och delvis var uppenbart ogrundat samt slog fast att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgerichts Vorarlberg (Österrike) den 28 januari 2022 – NK

(Mål C-55/22)

(2022/C 257/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Vorarlberg

Parter i det nationella målet

Klagande: NK

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Feldkirch

Tolkningsfråga

Ska principen [*ne*] *bis in idem*, som garanteras i artikel 50 i stadgan, tolkas så, att den förvaltningsmyndighet som är behörig i brottmål i en medlemsstat är förhindrad att ålägga en person böter för överträdelse av en bestämmelse i hasardspelslagstiftningen, för det fall ett förfarande för påförande av administrativa sanktioner mot samma person för överträdelse av en annan bestämmelse i hasardspelslagstiftningen (eller mer allmänt: bestämmelse inom samma rättsområde?), på grundval av samma faktiska omständigheter, tidigare slutligt avslutats efter det att en muntlig förhandling med bevisupptagning har ägt rum?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Ufficio del Giudice di pace di Rimini (Italien) den 7 mars 2022 – BL mot Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Mål C-190/22)

(2022/C 257/27)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Ufficio del Giudice di pace di Rimini

Parter i det nationella målet

Klagande: BL

Motpart: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Tolkningsfrågor

1) Utgör unionsrätten, särskilt artiklarna 15, 20, 30 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, punkterna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP som har införlivats genom rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999⁽¹⁾, samt den grundläggande principen om europeiska domares oavhängighet och oavsättlighet, såsom den har tolkats i domstolens dom UX/Governo della Repubblica italiana (EU:C:2020:572), hinder för en nationell bestämmelse som artikel 29 i lagstiftningsdekret nr 116 av den 13 juli 2017 (nedan kallat lagstiftningsdekret nr 116/2017), som, utan objektiva grunder, diskriminerar den klagande fredsdomaren vad gäller arbetsvillkoren för jämförbara yrkesdomare, med hänsyn till följande faktiska situation som har åberopats av klaganden:

- Klaganden, som utan avbrott har arbetat som fredsdomare sedan år 2002, har ännu inte fyllt 70 år men kommer att göra detta år 2022 och hade den 15 augusti 2016 ännu inte fullbordat mer än 16 faktiska tjänsteår som arvoderad domare.
- Av denna anledning har klaganden, trots att hon enligt den nationella bestämmelsen (artikel 29.1 i lagstiftningsdekret nr 116/2017) får fortsätta att utöva domarämbetet fram till 70 års ålder, inte fått delta i det första utvärderingsförfarandet för att få fortsatt godkännande som ständigt arvoderad domare, vilket kommer att utlysas av Consiglio superiore della magistratura under år 2022, såsom föreskrivs i artikel 29.3 i lagstiftningsdekret nr 116/2017.
- Som en ytterligare konsekvens av att klaganden inte har fått ansöka om deltagande i 2022 års utvärderingsförfarande för att få fortsatt godkännande som ständigt domare fick klaganden, som i enlighet med den tidigare lagstiftningen lämnade domarämbetet redan den 31 december 2021, eftersom hon hade fyllt 68 år, inte längre återinträda i tjänst från och med den 1 januari 2022, eftersom det i den nya lagstiftningen föreskrivs att den som inte uppfyller kraven för att ansöka om fortsatt godkännande för uppdraget ska lämna sin tjänst (artikel 29.9 i lagstiftningsdekret nr 116/2017), samtidigt som det föreskrivs att den som var i tjänst den 15 augusti 2017 får bibehålla sin tjänst fram till 70 års ålder.
- Enligt nämnda nationella lagstiftning kommer klaganden enbart att erhålla ett skadestånd från den italienska regeringen på 1 500–2 500 euro per år för varje tjänsteår i förhållande till antalet förhandlingar som har hållits under året, till ett totalt belopp på högst 50 000 euro, samtidigt som klaganden även ska avstå från alla de löne-, lagstiftnings- och ersättningsanspråk som hon har gjort i målet vid Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia Romagna (nedan kallad TAR) och som garanteras i unionsrätten för den domstolstjänst som hon har utfört som anställd men som inte har erkänts som sådan av den italienska regeringen, inbegripet den skatt som har inbetalats inom ramen för anställningsförhållandet och de socialförsäkringsförmåner som följer därav.
- TAR beslutade genom en interimistisk åtgärd av den 9 februari 2022, med tillämpning av EU-domstolens dom UX samt i strid med den nationella lagstiftningen och med yttrandet från Consiglio superiore della magistratura av den 16–17 februari 2020, att [klaganden] skulle återupptas i tjänst som fredsdomare fram till dess att hon hade fyllt 70 år.
- Ordföranden för Tribunale di Rimini beslutade, med tillämpning av den interimistiska åtgärden från TAR, att klaganden omedelbart skulle återtas i tjänst, genom dekret av den 1 mars 2022.
- Vid den hänskjutande domstolen har det, som skadestånd för den italienska regeringens uppenbara och ständiga åsidosättande av unionsrätten om den rättsliga ställningen och rättigheterna för arvoderade domare, yrkats ett belopp motsvarande den ersättning som klaganden skulle ha erhållit för perioden mellan den 10 och den 28 februari 2022, i likhet med den lön som en jämförbar yrkesdomare får. Detta har sin rättsliga grund i det interimistiska beslutet från TAR om att klaganden ska återtas i tjänst men strider mot den nationella lagstiftningen, som samtidigt som den medges innebära ett åsidosättande av unionsrätten dels utesluter varje möjlighet att återtas i tjänst fram till 70 års ålder för den klagande arvoderade domare och som, mot sin vilja, lämnade sitt ämbete den 31 december 2021 till följd av ett interimistiskt rättsligt beslut som Consiglio di Stato fattat i strid mot EU-domstolens dom UX, dels begränsar ersättningen för den skada som klaganden har lidit till ett på förhand fastställt schablonbelopp som är mycket lägre än den skada som klaganden i själva verket har lidit på grund av inskränkningen av de rättigheter som garanteras av unionen.

- 2) Om den första frågan besvaras jakande vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 267 FEUF, punkterna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP som har införlivats genom rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999, den grundläggande principen om europeiska domares oavhängighet och oavsättlighet utgör hinder för en nationell bestämmelse – som artikel 21 i lagstiftningsdekret nr 116 av den 13 juli 2017 – som innebär att den hänskjutande fredsdomstolen som saknar ett effektivt rättsligt, ekonomiskt och socialt skydd och avser att tillämpa unionsrätten, såsom den har tolkats av EU-domstolen i domen UX, men inte de nationella bestämmelser som nekar ett erkännande av det erforderliga skyddet, automatiskt ska fråntas sitt rättsliga ämbete av de italienska statliga organ som är part i målet vid den nationella domstolen, som Consiglio superiore della magistratura och justitieministeriet, inom ramen för ett icke-kontradiktoriskt förfarande och utan något sådant disciplinärt förfarande som föreskrevs innan lagstiftningsdekret nr 116/2017 trädde i kraft.
- 3) Om de första två frågorna besvaras jakande vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida det i italienska staten föreligger en inhemsk situation som utgör ett åsidosättande av "rättsstaten", i den mening som avses i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092 av den 16 december 2020 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten, ⁽¹⁾ i följande fall:
- Den klagande fredsdomaren och 4 769 andra arvoderade domare som redan var i tjänst den 15 augusti 2017, däribland domaren vid den hänskjutande domstolen, fråntas det lagstadgade, ekonomiska och sociala skyddet vad gäller sådana arbetsvillkor som jämförbara yrkesdomare har och kan därmed inte utföra sitt rättsliga ämbete med oavhängighet och oavsättlighet.
 - Den italienska regeringen och "arbetsgivaren" justitieministeriet, det nationella parlamentet, Consiglio superiore della magistratura, Suprema Corte di Cassazione och Consiglio di Stato vägrar systematiskt att erkänna unionsrättens företräde och att tillämpa EU-domstolens praxis om den rättsliga ställningen och de rättigheter som garanteras i unionslagstiftningen för den klagande fredsdomaren och 4 769 arvoderade domare och som utövar rättsliga ämbeten på samma villkor som yrkesdomare.
 - 4 769 arvoderade domare, däribland domaren vid den hänskjutande domstolen men exklusive klaganden, som var i tjänst redan den 15 augusti 2017 måste avstå från alla de rättigheter som garanteras i unionsrätten om de vill genomgå ett nytt utvärderingsförfarande, som de måste klara, för att få fortsätta sitt rättsliga ämbete fram till 70 års ålder, trots att Consiglio superiore della magistratura och Ministero della giustizia, på grundval av den lagstiftning som var gällande fram till den 31 december 2021, har beslutat att alla sådana arvoderade domare ska få fortsatt godkännande för uppdraget fram till den 31 maj 2014 och under alla omständigheter fram till det datum då deras ämbete upphör automatiskt på grund av ålder, och efter det att ämbetet fick "permanent" karaktär kvarstår villkor som inverkar menligt på oavhängigheten och oavsättligheten hos de "permanent" arvoderade domarna.
 - De ekonomiska åtgärder som belastar unionsbudgeten för att reformera det civilrättsliga och det straffrättsliga systemet i Italien i riktning mot rättvisa och skyndsamma förfaranden, såsom de definieras i PNRR, innehåller inte några stödåtgärder för arvoderade domare utan är främst inriktade på visstidsanställning av 16 500 handläggare vid "prövningkontoret", vilka ska anställas vid justitieministeriet till samma ekonomiska villkor som "permanent" arvoderade domare men för vilka oavsättlighet gäller på det disciplinära området under hela anställningsförhållandet, vilket inte arvoderade domare omfattas av ens efter att ämbetet har blivit "permanent".
- 4) Om de första tre frågorna besvaras jakande vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida artikel 278 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och artikel 160 i domstolens rättegångsregler är rättsstridiga, eftersom de strider mot artiklarna 2, 6 och 19 i fördraget [om Europeiska unionen], i den mån som de innebär att EU-domstolen, inom ramen för förhandsavgöranden som begärs i enlighet med artikel 267 FEUF, inte får vidta nödvändiga interimistiska åtgärder även för att skjuta upp verkställigheten av nationella rättsakter som inverkar menligt på rättsstaten och unionens ekonomiska intressen enligt de principer och villkor som fastställs i förordning 2020/2092.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EUT L 175, 1999, s. 43).

⁽²⁾ EUT L 433I, 2020, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats's Hertogenbosch (Nederländerna) den 18 mars 2022 – F mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-208/22)

(2022/C 257/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats's Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: F

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

1. Ska Dublinförordningen ⁽¹⁾, mot bakgrund av skälen 3, 32 och 39 i förordningen och jämförd med artiklarna 1, 4, 6, 18, 19 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas och tillämpas på det sättet att principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna är odelbar, vilket innebär att allvarliga och systematiska åsidosättanden av unionsrätten av den eventuellt ansvariga medlemsstaten som började innan överföringen avseende tredjelandssmedborgare som (ännu) inte är återvändare enligt Dublinförordningen är ett absolut hinder för överföring till denna medlemsstat?
2. För det fall föregående fråga besvaras nekande: Ska artikel 3.2 i Dublinförordningen, jämförd med artiklarna 1, 4, 6, 18, 19 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att om den ansvariga medlemsstaten allvarligt och strukturellt åsidosätter unionsrätten, får den överförande medlemsstaten inte grunda sig på principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna, utan måste då undanröja alla tvivel eller åtminstone göra sannolikt att sökanden efter överföring inte kommer att befinna sig i en situation som strider mot artikel 4 i stadgan?
3. Vilka bevismedel kan sökanden åberopa till stöd för sina argument att artikel 3.2 i Dublinförordningen hindrar hans överföring, och vilka beviskrav gäller i detta avseende? Är den överförande medlemsstaten, mot bakgrund av hänvisningarna till unionens regelverk i skälen i Dublinförordningen, skyldig att samarbeta eller göra kontroller, eller ska den ansvariga medlemsstaten vid allvarliga och strukturella kränkningar av grundläggande rättigheter beträffande tredjelandssmedborgare erhålla individuella garantier som säkerställer att den asylsökandes grundläggande rättigheter faktiskt iakttas efter överföringen? Blir svaret på denna fråga annorlunda om sökanden inte uppfyller beviskraven ifall han inte kan styrka sina sammanhängande, detaljerade påståenden med dokumentation, trots att detta inte kan förväntas med tanke på påståendenas art?
4. Blir svaret på delfrågorna i fråga III annorlunda om sökanden gör sannolikt att det i den ansvariga medlemsstaten saknas möjlighet att inge klagomål till myndigheterna och/eller saknas tillgång till effektiva rättsmedel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandssmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 18 mars 2022 – Stappert Deutschland GmbH mot Hauptzollamt Hannover

(Mål C-210/22)

(2022/C 257/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Stappert Deutschland GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hannover

Tolkningsfrågor

1. Omfattar termen "ihåliga profiler" i ursprungsregeln för HS-nummer 7304 41 HS i bilaga 22-01 i kompletteringsförordningen ⁽¹⁾ som föreskriver att förvärvet av ursprung är beroende av "ändring från ihåliga profiler som klassificeras enligt undernummer 7304 49" (nedan kallad ursprungsregeln för ihåliga profiler) material som behandlats i varmt tillstånd och som klassificeras enligt HS-nummer 7304 49, raka med jämntjocka väggar, som inte uppfyller en teknisk standard för sömlösa rör av rostfritt stål som behandlats i varmt tillstånd, och materialet behandlats i kallt tillstånd för framställning av rör med annat tvärsnitt och annan väggjocklek?
2. För det fall att den första frågan ska besvaras nekande eller inte ska besvaras: Strider ursprungsregeln för ihåliga profiler mot artikel 60.2 och artikel 284 i tullkodexen ⁽²⁾ samt artikel 290 FEUF på grund av att
 - a) den inte motiverats
 - b) den inte är tillräckligt precis, eller
 - c) ytterligare behandling eller bearbetning utesluts från kriteriet för bestämning av ursprunget enligt artikel 60.2 i tullkodexen[?]
3. För det fall att den andra frågan ska besvaras jakande: Ska förvärvet av ursprung för varor som klassificeras enligt HS-nummer 7304 41 i det nationella målet bestämmas i enlighet med ursprungsregeln för HS-nummer 7304 41 i bilaga 22-01 i kompletteringsförordningen, "ÄN", i enlighet med den subsidiära kapitelregeln för kapitel 73 HS i bilaga 22-01 i kompletteringsförordningen eller i enlighet med artikel 60.2 i tullkodexen?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1).

Talan väckt den 25 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-220/22)

(2022/C 257/30)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Melo Sampaio och M. Noll-Ehlers, båda i egenskap av ombud)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1, jämförd med bilaga XI, del B, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa ⁽¹⁾ genom att på ett systematiskt och över tid bestående sätt överskrida gränsvärdena för kvävedioxid (NO₂) i zonerna PT-3001 Lisboa Norte, PT-1004 Porto Litoral och PT-1009 Entre Douro e Minho,

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i direktiv 2008/50/EG och enligt samma artikel tillsammans med bilaga XV, del A, till detta direktiv, med avseende på samtliga dessa zoner, och i synnerhet dess skyldighet enligt artikel 23.1 andra stycket att vidta lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande kan hållas så kort som möjligt, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De uppgifter som Republiken Portugal har översänt visar att denna medlemsstat sedan den 1 januari 2010 inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 13.1, jämförd med bilaga XI, del B, i direktiv 2008/50, vad gäller zonerna Porto Litoral (PT-1004), Entre Douro e Minho (PT-1009) och Lisboa Norte (PT-3001).

Därtill kommer att de portugisiska myndigheterna inte har antagit eller inte har genomfört samtliga åtgärder som är lämpliga eller nödvändiga för att säkerställa att perioden av överskridande av det årliga gränsvärde för kvävedioxid (NO₂) som föreskrivs i artikel 13.1, jämförd med bilaga XI, del B, till direktiv 2008/50, kan hållas så kort som möjligt i enlighet med artikel 23.1 i det nämnda direktivet, i zonerna Lisboa Norte (PT-3001), Porto Litoral (PT-1004) och Entre Douro e Minho (PT-1009).

(¹) EUT L 152, 2008, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 31 mars 2022 – Nexive Commerce Srl m. fl. mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m. fl.

(Mål C-226/22)

(2022/C 257/31)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Nexive Commerce Srl, Nexive Scarl, Nexive Services Srl, Nexive Network Srl, Nexive SpA, Brt SpA, A.I.C.A.I. Associazione Italiana Corrieri Aerei Internazionali, DHL Express (Italy) Srl, TNT Global Express Srl, Fedex Express Italy Srl, United Parcel Service Italia Srl, General Logistics Systems Enterprise Srl, General Logistics Systems Italy SpA, Federal Express Europe Inc. Filiale Italiana

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.2 andra stycket fjärde strecksatsen och 9.3 samt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG (¹) av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG (²) av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster, tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den som införts i den italienska rättsordningen (och som kommer till uttryck i artikel 1.65 och 1.66 i lag nr 266 av den 23 december 2005 och artikel 65 i lagdekret nr 50 av den 24 april 2017, omvandlat, med ändringar, genom lag nr 96 av den 21 juni 2017), vilken innebär att enbart postföretag, inbegripet sådana som inte tillhandahåller tjänster som ligger inom de samhällsomfattande tjänsternas räckvidd, kan åläggas skyldigheten att ekonomiskt bidra till de operativa kostnaderna för postsektorns tillsynsmyndighet och att det därmed är tillåtet att utesluta all slags offentlig medfinansiering från statsbudgeten?

- 2) Ska artikel 9.2 andra stycket fjärde strecksatsen och artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster, tolkas så, att det är tillåtet att till de operativa kostnader som ska finansieras av tillhandahållare av posttjänster även räkna tillsynskostnader avseende posttjänster som ligger utanför de samhällsomfattande tjänsternas räckvidd samt kostnader för myndighetens administrativa och policyinriktade strukturer (de så kallade "övergripande" strukturerna), vilka, även om de inte direkt avser tillsyn av marknaderna för posttjänster, ändå är ändamålsenliga för myndighetens utövande av alla sina institutionella befogenheter, vilket innebär att kostnaderna indirekt och delvis (proportionellt) kan tillskrivas sektorn för posttjänster?"
- 3) Utgör principen om proportionalitet, principen om icke-diskriminering, artikel 9.2 andra stycket fjärde strecksatsen och 9.2 tredje stycket samt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster, hinder för en nationell lagstiftning, såsom den italienska (som kommer till uttryck i artikel 1.65 och 1.66 i lag nr 266 av den 23 december 2005 och artikel 65 i lagdekret nr 50 av den 24 april 2017, omvandlat, med ändringar, genom lag nr 96 av den 21 juni 2017), som innebär att postföretag är skyldiga att bidra till finansieringen av tillsynsmyndigheten för postsektorn, utan att någon åtskillnad görs mellan tillhandahållare av expressejänster och tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster och därmed utan att någon bedömning görs av den varierande intensiteten i den nationella tillsynsmyndighetens tillsyn av de olika slags posttjänsterna?

(¹) EGT L 15, 1998, s. 14.

(²) EUT L 52, 2008, s. 3.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 1 april 2022 –
État belge mot Autorité de protection des données**

(Mål C-231/22)

(2022/C 257/32)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Klagande: État belge

Motpart: Autorité de protection des données

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 4 led 7 i den allmänna förordningen om skydd av personuppgifter (¹) tolkas så, att en officiell tidning i en medlemsstat – vilken har ett allmännyttigt uppdrag att offentliggöra och arkivera officiella handlingar och vilken enligt tillämplig nationell lagstiftning ska offentliggöra rättsakter och officiella handlingar som andra offentliga instanser har begärt att tidningen att offentliggöra, i den form de överlämnas av dessa instanser efter det att de själva har behandlat personuppgifterna i dessa rättsakter och handlingar, utan att den nationella lagstiftaren har gett tidningen något utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om innehållet i de handlingar som ska offentliggöras och i fråga om ändamålet och medlen för offentliggörandet – är personuppgiftsansvarig?

2. Ska artikel 5 led 2 i den allmänna förordningen om skydd av personuppgifter tolkas så – för det fall den första frågan besvaras jakande –, att den officiella tidningen i fråga ska vara ensamt skyldig att iaktta de förpliktelser som åligger den personuppgiftsansvarige enligt denna bestämmelse, med undantag av de andra offentliga instanser som först har behandlat uppgifterna i de rättsakter och officiella handlingar som de har begärt att tidningen ska offentliggöra? Eller åligger dessa förpliktelser kumulativt var och en av de på varandra följande personuppgiftsansvariga?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 5 april 2022 – État belge och Promo 54 mot Promo 54 och État belge

(Mål C-239/22)

(2022/C 257/33)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: État belge och Promo 54

Motparter: Promo 54 och État belge

Tolkningsfråga

Ska artikel 12.1 och 12.2 och artikel 135.1 j i rådets direktiv 2006/112/EG (¹) tolkas så, att leverans, efter ombyggnation, av en byggnad som före ombyggnationen blivit föremål för ett första besittningstagande i den mening som avses i artikel 12.1 a eller i artikel 12.2 tredje stycket i direktivet, när medlemsstaten inte har definierat hur kriteriet avseende det första besittningstagandet ska tillämpas på ombyggnation av byggnader, fortsatt ska undantas från mervärdesskatt?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Évora (Portugal) den 6 april 2022 – TL

(Mål C-242/22)

(2022/C 257/34)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Évora

Parter i det nationella målet

Klagande: TL

Motpart: Ministério Público

Tolkningsfrågor

Kan artiklarna 1–3 i Europaparlamentets och rådets [direktiv 2010/64/EU] ⁽¹⁾ och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets [direktiv 2012/13/EU] ⁽²⁾, för sig eller jämförda med artikel 6 i Europakonventionen, tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som innebär att ett beslut att inte förordna en tolk eller att inte tillhandahålla en översättning av väsentliga processhandlingar till en tilltalad som inte förstår rättegångsspråket anses vara behäftat med så kallad relativ ogiltighet – under förutsättning att denna ogiltighetsgrund har åberopats – och som medger att denna typ av ogiltighet kan avhjälpas på grund av att viss tid förflutit?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 22 april 2022 – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt. mot Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

(Mål C-277/22)

(2022/C 257/35)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Motpart: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Part som har intervenerat till stöd för motparten: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 41.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG ⁽¹⁾ av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (nedan kallat direktivet), mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det endast är den systemansvarige som, i samband med tillsynsmyndighetens förfarande i den medlemsstaten för fastställande av avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, erkänns som direkt berörd part som i denna egenskap har ensamrätt att överklaga beslut som antas inom ramen för förfarandet?
- 2) För det fall den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 41.17 i direktivet, mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att, vid tillämpning av nämnda bestämmelse på ett sådant fall som avses i det nationella målet, en operatör på naturgasmarknaden som befinner sig i klagandens situation, och där den systemansvarige, med stöd av ett beslut av medlemsstatens tillsynsmyndighet som fastställer avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, tar ut en avgift av operatören för en tjänst som utförs med tillämpning av en särskild avgift, ska betraktas som en part som berörs av beslutet och som därmed har rätt att överklaga detsamma?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 2009, s. 94).

Överklagande ingett den 22 april 2022 av Michaël Julien av det beslut som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 24 februari 2022 i mål T-442/21, Rhiannon Thomas och Michaël Julien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-285/22 P)

(2022/C 257/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Michaël Julien (ombud: J. Fouchet och J.-N. Caubet-Hilloutou, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som Europeiska unionens tribunal meddelade den 24 februari 2022 i mål T-442/21,
- ogiltigförklara beslut 2021/689 ⁽¹⁾ som antogs av Europeiska unionens råd den 29 april 2021, i den del det godkänner artikel Comprov16 i det handelsavtal som Europeiska unionen och Förenade kungariket undertecknade den 30 december 2020, och i den del nämnda avtal inte upprätthåller den fria rörligheten för brittiska medborgare som har nära familjeband och ekonomiska band inom Europeiska unionen, och
- förplikta Europeiska unionen att ersätta samtliga rättegångskostnader, inbegripet advokatarvode på 5 000 euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande gör klaganden gällande att anordnandet av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen, vad gäller personers rättigheter, är restriktivt och den omständigheten att handelsavtalet inte beaktar enskildas rättigheter påverkar klagandens ställning som brittisk medborgare med franskt ursprung, eftersom han har en fransk familj och är ägare av fast egendom i Frankrike, i vilken han regelbundet vistas i mer än 90 dagar.

Klaganden har följaktligen ett berättigat intresse som ger honom rätt att väcka talan mot beslutet om ingående av handels- och samarbetsavtalet, och tribunalen åsidosatte artikel 263 FEUF genom att inte tillerkänna honom denna talerätt, vilket innebär att domstolen bör upphäva tribunalens beslut och avgöra målet i sak.

Tribunalen gjorde i synnerhet en felaktig rättstillämpning vid sin bedömning av sakprövningsförutsättningarna i artikel 263 fjärde stycket FEUF. De angripna rättsakterna är nämligen, i egenskap av rättsakter med allmän giltighet som inte omfattas av lagstiftningsförfarandet, regleringsakter. Eftersom det vidare inte föreskrivs något i handelsavtalet avseende brittiska medborgare som har bevarat nära personliga band, familjeband eller ekonomiska band till Europeiska unionen, medför avtalet inte någon genomförandeåtgärd gentemot dem.

Till och med villkoret att klagandens personliga situation ska påverkas direkt är uppfyllt, eftersom rätten till privat- och familjeliv, rättssäkerhet, fredligt och fritt utövande av äganderätten, vilka är beroende av klagandens rätt till fri rörlighet, nekas honom genom handelsavtalet, eftersom avtalet inte innehåller några bestämmelser om den begränsade personkrets som befinner sig i samma situation.

Klaganden är således tillräckligt personligen berörd av den omständigheten att man i handelsavtalet underlåtit att behandla frågan om den fria rörligheten för brittiska medborgare som behållit nära personliga band, familjeband och ekonomiska band inom Europeiska unionen.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2021/689 av den 29 april 2021 om ingående, på unionens vägnar, av handels- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan, och av avtalet mellan Europeiska unionen och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om säkerhetsförfaranden för utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter (EUT L 149, 2021, s. 2).

Talan väckt den 16 maj 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien**(Mål C-328/22)**

(2022/C 257/37)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: B. Rous Demiri, E. Sanfrutos Cano)*Svarande:* Republiken Slovenien**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

1. fastställa att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 5 och 15 i rådets direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁾ om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse samt avsnitten B och D i bilaga I till direktivet genom att inte säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse leds in i lämpliga ledningsnät
 - i den mening som avses i artikel 4 i direktivet, för tätorterna Kočevje, Trbovlje, Loka och Ljubljana,
 - i den mening som avses i artikel 5 i direktivet, för tätorterna Kočevje, Trbovlje och Loka, och
 - i den mening som avses i artikel 15 i direktivet samt i avsnitten B och D i bilaga I till direktivet för tätorterna Ljubljana och Ptuj, samt
2. förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Målet rör genomförandet i Slovenien av rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Bakgrunden till tvisten är en lång, komplex process som syftat till att fastställa ett åsidosättande av unionsrättsliga förpliktelser som pågått sedan år 2014 och inom ramen för vilken kommissionen fastställt flera överträdelser.

Överträdelserna handlar om att avloppsvattnet från vissa tätorter inte uppfyller kraven i direktivet och att kontrollen av utsläppen av avloppsvatten från reningsanläggningarna är bristfällig. Antalet tätorter som uppvisar brister har varierat under processens gång, eftersom vissa överträdelser har åtgärdats under perioden i fråga medan andra återstår och ligger till grund för förevarande talan.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 1991, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Larko mot kommissionen

(Mål T-423/14 RENV) ⁽¹⁾

(Statligt stöd – Stöd beviljat av Grekland – Beslut genom vilket ett stöd förklaras oförenligt med den inre marknaden – Begreppet statligt stöd – Förmån – Principen om en privat aktör – Garantipremie – Företag i svårigheter – De grekiska myndigheternas kännedom – Kommissionens tillkännagivande om statligt stöd i form av garantier – Uppenbart oriktig bedömning)

(2022/C 257/38)

Rättegångsspråk: grekiska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna I. Drillerakis, E. Rantos och N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2014/539/EU av den 27 mars 2014 om det statliga stöd SA.34572 (13/C) (f.d. 13/NN) som Grekland har genomfört till förmån för Larco General Mining & Metallurgical Company SA (EUT L 254, 2014, s. 24).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i målen T-423/14 och T-423/14 RENV samt i mål C-244/18 P.

⁽¹⁾ EUT C 292, 1.09.2014.

Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – OC mot kommissionen

(Mål T-384/20) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt ansvar – Olafs utredning – Pressmeddelande – Behandling av personuppgifter – Oskuldspresumtion – Sekretess avseende Olafs utredningar – Rätten till god förvaltning – Proportionalitet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)

(2022/C 257/39)

Rättegångsspråk: grekiska

Rättegångsdeltagare

Sökande: OC (ombud: advokaterna P. Yatagantzidis och V. Cheirdaris)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och T. Adamopoulos)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden lidit genom publiceringen av Olafs pressmeddelande nr 13/2020 den 5 maj 2020, eftersom meddelandet föregåtts av rättsstridig behandling av hans personuppgifter och sprider falska uppgifter om honom.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) OC ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.08.2020.

**Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Advanced Superabrasives mot EUIPO – Adi
(ASI ADVANCED SUPERABRASIVES)**

(Mål T-4/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – Det äldre EU-figurmärket ADI och det äldre EU-ordmärket ADI – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/2001) – Återförvisning av målet till invändningsenheten – Artikel 71.1 i förordning 2017/1001 – Artikel 27.3 b i delegerad förordning (EU) 2018/625)

(2022/C 257/40)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Advanced Superabrasives, Inc. (Mars Hill, North Carolina, Förenta staterna) (ombud: advokaterna D. Piróg och A. Rytel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Adi Srl (Thiene, Italien) (ombud: advokaten B. Saguatti)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 23 oktober 2020 (ärende R 2713/2019-2) om ett invändningsförfarande mellan Adi och Advanced Superabrasives.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Advanced Superabrasives Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 62, 22.02.2021.

Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Deichmann mot EUIPO – Munich (Figur bestående av två streck som korsar varandra på sidan av en sko)

(Mål T-117/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärke som återger ett kors på sidan av en sportsko – Artikel 7.1 b och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och artikel 59.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Artikel 94.1 i förordning 2017/1001)

(2022/C 257/41)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Deichmann SE (Essen, Tyskland) (ombud: advokaten C. Onken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Spanien) (ombud: advokaterna J. Güell Serra och M. Guix Vilanova)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 7 december 2020 (ärende R 2882/2019-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Deichmann och Munich.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Deichmann SE ska ersätta de rättegångskostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Munich, SL.

⁽¹⁾ EUT C 128, 12.4.2021.

Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Fidelity National Information Services mot EUIPO – IFIS (FIS)

(Mål T-237/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket FIS – Det äldre EU-ordmärket IFIS – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2022/C 257/42)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Wilhelm)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Frydendahl och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden: Banca IFIS SpA (Mestre, Italien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 26 februari 2021 (ärende R 1460/2020-1) angående ett invändningsförfarande mellan Banca IFIS och Fidelity National Information Services.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Fidelity National Information Services, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 252, 28.06.2021.

**Tribunalens dom av den 4 maj 2022 – Bodegas Beronia mot EUIPO – Bodegas Carlos Serres
(ALEGRA DE BERONIA)**

(Mål T-298/21) (¹)

*(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket
ALEGRA DE BERONIA – Äldre nationella ordmärket ALEGRO – Relativt registreringshinder –
Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)*

(2022/C 257/43)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bodegas Beronia, SA (Ollauri, Spanien) (ombud: advokaten J. Mora Cortés)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Raponi och J. Ivanauskas)

Övrig part i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient i målet vid tribunalen: Bodegas Carlos Serres, SL (Haro, Spanien) (ombud: advokaterna F. Pérez Álvarez och J. Pérez Itarte)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 12 mars 2001 (ärende R 2013/2020-1) angående ett invändningsförfarande mellan Bodegas Carlos Serres och Bodegas Beronia.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 12 mars 2001 (ärende R 2013/2020-1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Bodegas Beronia, SA, inbegripet de nödvändiga kostnader som uppkommit i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.
- 3) Bodegas Carlos Serres, SL, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Bodegas Beronia, inbegripet de nödvändiga kostnader som uppkommit i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

(¹) EUT C 278, 12.7.2021.

Talan väckt den 29 april 2022 – Usmanov mot rådet

(Mål T-237/22)

(2022/C 257/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alisher Usmanov (Tachkent, Uzbekistan) (ombud: advokat J. Grand d'Esnon)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska,

- i första hand,
- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) nr 2022/337 av den 28 februari, ⁽¹⁾ i den del det avser Alisher Usmanov,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 2022/336 av den 28 februari 2022, ⁽²⁾ i den del den avser Alisher Usmanov,
- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) nr 2022/329 av den 25 februari 2022, ⁽³⁾
- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 2022/330 av den 25 februari 2022, ⁽⁴⁾
- i andra hand
- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) nr 2022/337 av den 28 februari 2022, i den del det avser Alisher Usmanov,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 2022/336 av den 28 februari 2022, i den del den avser Alisher Usmanov
- ogiltigförklara artikel 1.2 f–g i rådets beslut (Gusp) nr 2022/329 av den 25 februari 2022,
- ogiltigförklara artikel 1.1 f–g i rådets förordning (EU) nr 2022/330 av den 25 februari 2022, och,
- under alla omständigheter,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta Alisher Usmanovs rättegångskostnader till ett belopp om 20 000 euro, i enlighet med artikel 140 b i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-234/22, Ismailova/rådet.

-
- ⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/337 av den 28 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 59, 2022, s. 1).
 - ⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/336 av den 28 februari 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 58, 2022, s. 1).
 - ⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/329 av den 25 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 50 2022, s. 1).
 - ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) 2022/330 av den 25 februari 2022 om ändring av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 51, 2022, s. 1).

Talan väckt den 29 april 2022 – Narzieva mot rådet

(Mål T-238/22)

(2022/C 257/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Saodat Narzieva (Tachkent, Uzbekistan) (ombud: advokat J. Grand d'Esnon)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska,

- i första hand ogiltigförklara
 - rådets beslut (Gusp) nr 2022/582 av den 8 april 2022,⁽¹⁾ i den del det avser Saodat Narzieva,
 - rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 av den 8 april 2022,⁽²⁾ i den del den avser Saodat Narzieva,
 - rådets beslut (Gusp) nr 2022/329 av den 25 februari 2022,⁽³⁾
 - rådets förordning (EU) nr 2022/330 av den 25 februari 2022,⁽⁴⁾
- i andra hand ogiltigförklara
 - rådets beslut (Gusp) nr 2022/582 av den 8 april 2022, i den del det avser Saodat Narzieva,
 - rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 av den 8 april 2022, i den del den avser Saodat Narzieva,
 - artikel 1.2 f–g i rådets beslut (Gusp) nr 2022/329 av den 25 februari 2022,
 - artikel 1.1 f–g i rådets förordning (EU) nr 2022/330 av den 25 februari, och
- under alla omständigheter förplikta Europeiska unionens råd att ersätta Saodat Narzievas rättegångskostnader till ett belopp om 20 000 euro, i enlighet med artikel 140 b i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-234/22, Ismailova/rådet.

- ⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/582 av den 8 april 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 110, 2022, s. 55).
- ⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 av den 8 april 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 110, 2022, s. 3).
- ⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/329 av den 25 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 50, 2022, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) 2022/330 av den 25 februari 2022 om ändring av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 51, 2022, s. 1).

Talan väckt den 13 maj 2022 – Yanukovych mot rådet**(Mål T-256/22)**

(2022/C 257/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Viktor Fedorovych Yanukovych (Viktor Fedorovyty Janukovyty) (Rostov-na-Donu, Ryssland) (ombud: B. Kennelly, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2022/376 av den 3 mars 2022 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/375 av den 3 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ⁽²⁾, såvitt de avser sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Rådet har inte och kunde inte kontrollera att de beslut från ukrainska myndigheter på vilka införandet av sökanden i förteckningen grundar sig hade antagits med iakttagande av sökandens grundläggande EU-rättigheter till försvar och effektivt domstolsskydd.
2. Andra grunden: Rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde att kriteriet för införande i förteckningen var uppfyllt. I synnerhet godtog rådet utan erforderlig granskning och/eller utan att beakta de oriktigheter som påtalats av sökanden, underlag som hade lagts fram av ukrainska myndigheter. Mot bakgrund av sökandens yttrande och den bevisning till hans fördel som han hade lagt fram, borde rådet ha vidtagit ytterligare undersökningar och begärt in ytterligare bevisning från ukrainska myndigheter. Rådets begränsade efterforskningar nådde emellertid inte upp till kraven. Det finns därför inte något solitt faktaunderlag för 2022 års sanktioner.
3. Tredje grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts bland annat genom att de restriktiva åtgärderna utgör en omotiverad, onödig och oproportionerlig inskränkning av dessa rättigheter. Detta är fallet eftersom (i) det inte påstås att de penningmedel som sökanden påstås ha förskingrat har överförts till utlandet, (ii) det är uppenbart att ukrainska interna åtgärder skulle vara ändamålsenliga och tillräckliga och (iii) restriktiva åtgärder har i dagsläget varit i kraft i åtta år och har, ånyo, införts på grundval av vad som framkommit i förundersökningar beträffande vilka det är uppenbart att de har upphört och/eller åtminstone fullständigt har avstannat. Beträffande en av dem har rådet inte hänvisat till den under något av de två föregående åren.

⁽¹⁾ EUT L 70, 2022, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 70, 2022, s. 4.

Talan väckt den 13 maj 2022 – Yanukovych mot rådet

(Mål T-257/22)

(2022/C 257/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Oleksandr Viktorovytj Janukovytyj) (Sankt Petersburg, Ryssland) (ombud: B. Kennelly, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2022/376 av den 3 mars 2022 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/375 av den 3 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ⁽²⁾, såvitt de avser sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Rådet har inte och kunde inte kontrollera att de beslut från ukrainska myndigheter på vilka införandet av sökanden i förteckningen grundar sig hade antagits med iakttagande av sökandens grundläggande EU-rättigheter till försvar och effektivt domstolsskydd.
2. Andra grunden: Rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde att kriteriet för införande i förteckningen var uppfyllt. I synnerhet godtog rådet utan erforderlig granskning och/eller utan att beakta de oriktigheter som påtalats av sökanden, underlag som hade lagts fram av ukrainska myndigheter. Mot bakgrund av sökandens yttrande och den bevisning till hans fördel som han hade lagt fram, borde rådet ha vidtagit ytterligare undersökningar och begärt in ytterligare bevisning från ukrainska myndigheter. Rådets begränsade efterforskningar nådde emellertid inte upp till kraven. Det finns därför inte något solitt faktaunderlag för 2022 års sanktioner.
3. Tredje grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts bland annat genom att de restriktiva åtgärderna utgör en omotiverad, onödig och oproportionerlig inskränkning av dessa rättigheter. Detta är fallet eftersom (i) det inte påstås att de penningmedel som sökanden påstås ha förskingrat har överförts till utlandet, (ii) det är uppenbart att ukrainska interna åtgärder skulle vara ändamålsenliga och tillräckliga och (iii) restriktiva åtgärder har i dagsläget varit i kraft i åtta år och har, ånyo, införts på grundval av vad som framkommit i förundersökningar beträffande vilka det är uppenbart att de har upphört och/eller åtminstone fullständigt har avstannat. Beträffande en av dem har rådet inte hänvisat till den under något av de två föregående åren

⁽¹⁾ EUT L 70, 2022, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 70, 2022, s. 4.

Talan väckt den 12 maj 2022 – BSW – management company of "BMC" holding mot rådet

(Mål T-258/22)

(2022/C 257/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AAT Byelorussian Steel Works – management company of "Byelorussian Metallurgical Company" holding (BSW – management company of "BMC" holding) (Zhlobin, Vitryssland) (ombud: advokaterna N. Tuominen och L. Engelen)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/356 ⁽¹⁾ av den 2 mars 2022 om ändring av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Vitryssland, och rådets förordning (EU) 2022/355 ⁽²⁾ av den 2 mars 2022 om ändring av rådets förordning (EG) nr 765/2006, i den mån de berör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: De omtvistade åtgärderna åsidosätter motiveringsskyldigheten, rätten till en rättvis rättegång och rätten till ett effektivt domstolsskydd.

2. Andra grunden: De omtvistade åtgärderna åsidosätter principen om likabehandling och utgör maktmissbruk.
3. Tredje grunden: De omtvistade åtgärderna är oproportionerliga, inkräktar på unionens lagstiftande behörighet och kränker sökandens grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ EUT L 67, 2022, s. 103.

⁽²⁾ EUT L 67, 2022, s. 1.

Talan väckt den 12 maj 2022 – Mostovdrev mot rådet

(Mål T-259/22)

(2022/C 257/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AAT Mostovdrev (Mosty, Belarus) (ombud: advokaterna N. Tuominen och L. Engelen)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/356 ⁽¹⁾ av den 2 mars 2022 om ändring av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Vitryssland, och rådets förordning (EU) 2022/355 ⁽²⁾ av den 2 mars 2022 om ändring av rådets förordning (EG) nr 765/2006, i den mån de berör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: De omtvistade åtgärderna åsidosätter motiveringsskyldigheten, rätten till en rättvis rättegång och rätten till ett effektivt domstolsskydd.
2. Andra grunden: De omtvistade åtgärderna åsidosätter principen om likabehandling och utgör maktmissbruk.
3. Tredje grunden: De omtvistade åtgärderna är oproportionerliga, inkräktar på unionens lagstiftande behörighet och kränker sökandens grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ EUT L 67, 2022, s. 103.

⁽²⁾ EUT L 67, 2022, s. 1.

**Överklagande ingett den 13 maj 2022 – mBank mot EUIPO – European Merchant Bank
(EMBank European Merchant Bank)**

(Mål T-261/22)

(2022/C 257/50)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: mBank S.A. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaterna E. Skrzydło-Tefelska och M. Stępkowski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: European Merchant Bank UAB (Vilnius, Litauen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket EMBANK European Merchant Bank – EU-varumärke nr 18 048 966

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 22 februari 2022 i ärende R 1845/2020 5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet och bifalla ansökan om ogiltighetsförklaring i dess helhet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit i förfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 60.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.

Talan väckt den 13 maj 2022 – CCCME m.fl. mot kommissionen

(Mål T-263/22)

(2022/C 257/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Peking, Kina) och 8 andra sökande (ombud: advokaterna R. Antonini, E. Monard and B. Maniatis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/191 av den 16 februari 2022 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (!), i den mån den avser CCCME, enskilda företag och berörda medlemmar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 2.6a a i grundförordningen och principen om god förvaltning vid fastställandet av normalvärdet.
2. Andra grunden: Kommissionen underlät att göra en rättvis jämförelse vid fastställandet av dumpningen i strid med artikel 2.10 i grundförordningen.

3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 18 i grundförordningen samt artikel 6.8 i WTO:s antidumpningsavtal och bilaga II därtill när den använde de tillgängliga uppgifterna avseende arbetskraft.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 9.6 i grundförordningen när den fastställde dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.
5. Femte grunden: Kommissionen underlät att göra en objektiv granskning av skadan och orsakssambandet på grundval av faktisk bevisning, i strid med artikel 3.2, 3.3, 3.5 och 3.6, jämförd med artikel 4.1 i grundförordningen.
6. Sjätte grunden: Kommissionens analys av prisunderskridandet strider mot artiklarna 3.2, 3.3 och 9.4 i grundförordningen.
7. Sjunde grunden: Kommissionen underlät att göra en rättvis jämförelse i sin bedömning av prisseffekterna i strid med artiklarna 3.2, 3.3, 3.6 och 9.4 i grundförordningen.
8. Åttonde grunden: Kommissionen underlät att göra en objektiv granskning på grundval av faktisk bevisning vad gäller skadeindikatorerna, vilket strider mot artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen.
9. Nionde grunden: Kommissionen åsidosatte artiklarna 6.7, 19.1, 19.2, 19.3, 20.2 och 20.4 i grundförordningen, samt rätten till försvar.

(¹) EUT L 36, 2022, s. 1.

Överklagande ingett den 13 maj 2022 – PSCC 2012 mot EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W)

(Mål T-265/22)

(2022/C 257/52)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: PSCC 2012 Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaterna P. Alessandrini och E. Montelione)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC (Bethesda, Maryland, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "LA BOTTEGA W" – EU-varumärke nr 11 592 581

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 24 februari 2022 i ärende R 621/2019-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara och ändra det överklagade beslutet och avslå ansökan om att förklara varumärket LA BOTTEGA W ogiltigt,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 60 och 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 42 i förfarandereglererna för överklagandenämnderna.
- Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 16 maj 2022 – Consulta mot EUIPO – Karlinger (ACASA)**(Mål T-267/22)**

(2022/C 257/53)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Consulta GmbH (Cham, Schweiz) (ombud: advokaterna M. Kinkeldey och S. Brandstätter)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Mario Karlinger (Sölden, Österrike)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket ACASA – EU-varumärke nr 7 587 165*Förfarande vid EUIPO:* Upphävandeförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 24 januari 2022 i ärende R 487/2021-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 59.1 a, jämförd med artikel 7.1 b, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 72.2, jämförd med artikel 94.1, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av EU-domstolens rättspraxis om tolkningen av dessa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 17 Maj 2022 – Pumpyansky mot rådet**(Mål T-270/22)**

(2022/C 257/54)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Dmitry Alexandrovich Pumpyansky (Dmitrij Aleksandrovitj Pumpjanskij) (Jekaterinburg, Ryssland) (ombud: advokaterna G. Lansky, P. Goeth, A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 FEUF, ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende⁽²⁾ (de angripna rättsakterna), i den del de berör sökanden,
- med stöd av artikel 134 i rättegångsreglerna, förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Sökandens grundläggande rättigheter har rättsstridigt åsidosatts, bland annat rätten till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer, liksom äganderätten.
 - Rådet åsidosatte proportionalitetsprincipen enligt artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna när det genom de angripna rättsakterna förde upp sökanden på förteckningen.
2. Andra grunden: Rådet gjorde sig skyldig till en oriktig bedömning när den inkluderade sökandens namn i bilagorna till de angripna rättsakterna.
 - Rådets skäl för att föra upp sökandens namn på förteckningen är materiellt felaktiga.
 - Rådet har inte angett några individuella, särskilda och konkreta skäl för varför sökanden belades med restriktiva åtgärder och de skäl som låg till grund för beslutet är inte tillräckligt utförliga, i strid med rådets skyldighet.
 - Den bevisning som lagts fram är otillräcklig som stöd för att genom de angripna rättsakterna föra upp sökanden på förteckningen.

⁽¹⁾ EUT L 80, 2022, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 80, 2022, s. 1.

Talan väckt den 17 maj 2022 – Melnichenko mot rådet

(Mål T-271/22)

(2022/C 257/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Andrey Melnichenko (Andrej Melnitjenko) (St. Moritz, Schweiz) (ombud: advokaterna G. Lansky, P. Goeth, A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 FEUF, ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende⁽²⁾ (de angripna rättsakterna), i den del de berör sökanden,

— med stöd av artikel 134 i rättegångsreglerna, förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Sökandens grundläggande rättigheter har rättsstridigt åsidosatts, bland annat rätten till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer, liksom äganderätten.
 - Rådet åsidosatte proportionalitetsprincipen enligt artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna när det genom de angripna rättsakterna förde upp sökanden på förteckningen.
2. Andra grunden: Rådet gjorde sig skyldig till en oriktig bedömning när den inkluderade sökandens namn i bilagorna till de angripna rättsakterna.
 - Rådets skäl för att föra upp sökandens namn på förteckningen är materiellt felaktiga.
 - Rådet har inte angett några individuella, särskilda och konkreta skäl för varför sökanden belades med restriktiva åtgärder och de skäl som låg till grund för beslutet är inte tillräckligt utförliga, i strid med rådets skyldighet.
 - Den bevisning som lagts fram är otillräcklig som stöd för att genom de angripna rättsakterna föra upp sökanden på förteckningen.

⁽¹⁾ EUT L 80, 2022, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 80, 2022, s. 1.

Talan väckt den 17 maj 2022 – Pumpyanskaya mot rådet

(Mål T-272/22)

(2022/C 257/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Galina Evgenyevna Pumpyanskaya (Galina Jevgenjevna Pumpjanskaja) (Jekaterinburg, Ryssland) (ombud: advokaterna G. Lansky, P. Goeth och A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 FEUF, ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende⁽²⁾ (de angripna rättsakterna), i den del de berör sökanden,
- med stöd av artikel 134 i rättegångsreglerna, förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Rådet gjorde sig skyldig till en oriktig bedömning när den inkluderade sökandens namn i bilagorna till de angripna rättsakterna.
 - Rådets skäl för att föra upp sökandens namn på förteckningen är materiellt felaktiga.

- Rådet har inte angett några individuella, särskilda och konkreta skäl för varför sökanden belades med restriktiva åtgärder och de skäl som låg till grund för beslutet är inte tillräckligt utförliga, i strid med rådets skyldighet.
 - Den bevisning som lagts fram är otillräcklig för att fastställa att det finns ett kvalificerat samband mellan sökanden och sökandens make, då kriteriet "samröre" i de angripna rättsakterna kräver ett band som går utöver rena familjeband.
2. Andra grunden: Sökandens grundläggande rättigheter har rättsstridigt åsidosatts, bland annat rätten till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer, liksom äganderätten.
- Rådet åsidosatte proportionalitetsprincipen och baserade sitt beslut på lagstiftning som inte uppfyller kravet på förutsebarhet enligt artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna när det genom de angripna rättsakterna förde upp sökanden på förteckningen.
 - Den godtyckliga åtgärd sökanden ålagts utgör en ojämlig diskriminerande behandling av sökanden.

⁽¹⁾ EUT L 80, 2022, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 80, 2022, s. 1.

Överklagande ingett den 17 maj 2022 – Groz-Beckert mot EUIPO (Positionsmärke som består av färgerna vitt, mellanrött och mörkgrönt på en rätblocksformad förpackning)

(Mål T-276/22)

(2022/C 257/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Groz-Beckert KG (Albstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Nielen och U. Kaufmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Positionsmärke som består av färgerna vitt, mellanrött och mörkgrönt på en rätblocksformad förpackning – Registreringsansökan nr 18 243 039

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 2 mars 2022 i ärende R 1447/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 95.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 17 maj 2022 – Groz-Beckert mot EUIPO (Positionsärke som består av färgerna rött och vitt på en rätblocksformad förpackning)

(Mål T-277/22)

(2022/C 257/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Groz-Beckert KG (Albstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Nielen och U. Kaufmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Positionsärke som består av färgerna rött och vitt på en rätblocksformad förpackning – Registreringsansökan nr 18 243 038

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 2 mars 2022 i ärende R 1444/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001
- Åsidosättande av artikel 95.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 18 maj 2022 – Mazepin mot rådet

(Mål T-282/22)

(2022/C 257/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dmitry Arkadievich Mazepin (Dmitrij Arkadjevitj Mazepin) (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaterna D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto and V. Villante)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende ⁽²⁾, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, av artikel 296 FEUF och av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning, underlåtenhet att uppfylla bevisbördan, åsidosättande av de kriterier för upptagande i förteckningen som anges i artikel 1.1 a och e samt 2.1 a och g i rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 och i artikel 3.1 a och g i rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014, båda angående restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och sökandens grundläggande rättigheter till egendom och näringsfrihet (artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av det grundläggande diskrimineringsförbudet.

(¹) EUT L 80, 2022, s. 31.

(²) EUT L 80, 2022, s. 1.

Talan väckt den 19 maj 2022 – Moshkovich mot rådet

(Mål T-283/22)

(2022/C 257/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vadim Nikolaevich Moshkovich (Vadim Nikolajevitj Mosjkovitj) (Tambov, Ryssland) (ombud: advokaterna D. Rovetta, M. Campa, T. Bontinck, A. Guillaume, L. Burguin, M. Moretto, V. Villante och M. Pirovano)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (¹) och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (²), och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av artikel 296 FEUF.
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av de kriterier för upptagande i förteckningen som anges i artikel 1.1 och 2.1 i rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, och av artikel 3.1 i rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och sökandens grundläggande rättigheter till egendom och näringsfrihet (artikel 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av det grundläggande diskrimineringsförbudet.

⁽¹⁾ EUT L 80, 2022, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 80, 2022, s. 1.

Talan väckt den 18 maj 2022 – Pumpyanskiy mot rådet

(Mål T-291/22)

(2022/C 257/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alexander Dmitrievich Pumpyanskiy (Aleksandr Dmitrijevij Pumpjanskij) (Genève, Schweiz) (ombud: advokaterna T. Bontinck, A. Guillerme och L. Burguin)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2022/397 ⁽¹⁾ av den 9 mars 2022, i den del sökanden läggs till förteckningen med nr 719 i bilagan till detta beslut,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 ⁽²⁾ av den 9 mars 2022, i den del sökanden läggs till förteckningen med nr 719 i bilaga I till detta beslut,
- förplikta rådet att ersätta den ideella skada sökanden lidit med 100 000 euro, med förbehåll för att beloppet kan komma att justeras,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och av administrationens motiveringsskyldighet.
2. Andra grunden: De skäl rådet anfört baseras på en uppenbart oriktig bedömning.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och de grundläggande rättigheterna, vad beträffar antagandet av restriktiva åtgärder mot sökanden och det omotiverade intrånget i dennes grundläggande rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och rättssäkerhetsprincipen, vad beträffar tillämpningen av det kriterium som avser personer som har "samröre" med personer som finns upptagna i förteckningen av personer som är föremål för restriktiva åtgärder.

⁽¹⁾ Rådets beslut (GUSP) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 80, 2022, s. 31).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 80, 2022, s. 1).

Talan väckt den 19 maj 2022 – PB mot SRB**(Mål T-293/22)**

(2022/C 257/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PB (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av SRB:s ordförande den 16 juli 2021 om att inte omklassificera sökanden i samband med omklassificeringsförfarandet år 2021,
- vid behov, ogiltigförklara SRB:s beslut av den 14 februari 2022 om avslag på det klagomål sökanden ingav den 15 oktober 2021 mot beslutet att inte omklassificera honom,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av de förfaranderegler som är tillämpliga för omklassificeringsförfarandet, såsom det föreskrivs i artikel 5 i genomförandebestämmelserna för artikel 54 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.
2. Andra grunden avser en felaktig analys av artikel 4 i genomförandebestämmelserna och en felaktig bedömning av ansvarsnivåerna i förhållande till en tjänst och inte i förhållande till en lönegrad.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av de förfaranderegler som gäller för den blandade kommittén för omklassificering och av skyldigheten att upprätta en rapport avseende varje bedömningsförfarande.
4. Fjärde grunden avser åsidosättande av rätten att få tillgång till handlingar och åsidosättande av principerna om insyn, förutsebarhet och rättssäkerhet samt förekomsten av en, åtminstone objektiv, partiskhet mot bakgrund av bristen på information under flera steg i förfarandet.
5. Femte grunden avser åsidosättande av motiveringskyldigheten och felaktigheter i listan över bedömningsfaktorer.
6. Sjätte grunden avser åsidosättande av bilaga II till genomförandebestämmelserna och av det fastställda genomsnittliga målet.
7. Sjunde grunden avser en uppenbart oriktig bedömning av sökandens akt, hans meriter och tjänstetid i jämförelse med kollegor från samma direktorat.

Överklagande ingett den 20 maj 2022 – Crush Series Publishing mot EUIPO – Mediaproduccion (The Crush Series)**(Mål T-295/22)**

(2022/C 257/63)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Crush Series Publishing (Prag, Tjeckien) (ombud: advokaten D.-M. Belciu)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Mediaproduccion SLU (Barcelona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket The Crush Series – Registreringsansökan nr 18 119 385

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 15 mars 2022 i ärende R 1303/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå invändningen och medge registrering av EU-figurmärket The Crush Series, registreringsansökan nr. 18 119 385, och
- förplikta EUIPO och motparten att ersätta kostnaderna för detta förfarande samt för förfarandet vid överklagandenämnden. .

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 95.1 i förordning 2017/1001. .

Överklagande ingett den 20 maj 2022 – BB Services mot EUIPO — Lego Juris (Formen på en leksaksfigur med knapp på huvudet)

(Mål T-297/22)

(2022/C 257/64)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: BB Services GmbH (Flörsheim am Main, Tyskland) (ombud: advokaten M. Krogmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lego Juris A/S (Billund, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en leksaksfigur med knapp på huvudet) – EU-varumärke nr 50 450

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 mars 2022 i ärende R 1355/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det överklagade beslutet och ogiltigförklara EU-varumärke nr 50 450, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 e i) i förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 maj 2022 – BB Services mot EUIPO – Lego Juris (Formen på en leksaksfigur)

(Mål T-298/22)

(2022/C 257/65)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: BB Services GmbH (Flörsheim am Main, Tyskland) (ombud: advokaten M. Krogmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lego Juris A/S (Billund, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en leksaksfigur) –EU-varumärke nr 50 518

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 mars 2022 i ärende R 1354/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det överklagade beslutet och ogiltigförklara EU-varumärke nr 50 518, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 e i) i förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 23 maj 2022 – Aven mot rådet**(Mål T-301/22)**

(2022/C 257/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Petr Aven (Virginia Water, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna T. Marembert och A. Bass)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2022/337 ⁽¹⁾ av den 28 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den del som rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/336 ⁽²⁾ av den 28 februari 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den del som rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Oriktig bedömning. Sökanden gör gällande dels att ingen del av rådets bevisning uppfyller de krav som i unionsdomstolarnas praxis uppställts vad avser bevisningens standard och kvalitet, dels att inget av rådets påståenden i motiveringen har styrkts, varför de inte motsvarar kriterierna a och d i beslut 2014/145/Gusp, i dess dåvarande lydelse, trots att rådet uttryckligen hänvisat till dessa kriterier i sin motivering.
2. Andra grunden: Invändning om att nämnda kriterium är rättsstridigt, eftersom det i dubbla avseenden strider mot proportionalitetsprincipen. Sökanden anser dels att det kriterium som rådet åberopat är uppenbart olämpligt i förhållande till det eftersträlvade målet, dels att det fanns möjlighet att använda sig av mindre ingripande åtgärder.
3. Tredje grunden: Rättslig grund saknas, eftersom det inte styrkts att det finns ett tillräckligt samband mellan den kategori av individer som omfattas av detta kriterium och Ryska federationen.
4. Fjärde grunden: Oriktig bedömning, eftersom rådet varken har styrkt att sökanden är en viktig affärsman eller att han inflytelserik eller att han är verksam i ekonomiska sektorer som utgör en betydande inkomstkälla för Ryska federationens regering.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/337 av den 28 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 59, 2022, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/336 av den 28 februari 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 58, 2022, s. 1).

Talan väckt den 24 maj 2022 – Fridman mot rådet

(Mål T-304/22)

(2022/C 257/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mikhail Fridman (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna T. Marembert och A. Bass)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2022/337 ⁽¹⁾ av den 28 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den del det avser sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/336 ⁽²⁾ av den 28 februari 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den del den avser sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser en felaktig bedömning. Sökanden gör dels gällande att ingen av de omständigheter som rådet åberopat uppfyller de krav som följer av europeisk rättspraxis i fråga om beviskrav och beviskvalitet, dels att inget av de påståenden som framgår av rådet motivering har styrkts och de kan således inte utgöra stöd för kriterierna a och d i beslut 2014/145/Gusp i nu gällande lydelse, vilket är de kriterier som rådet uttryckligen hänvisat till i sin motivering.
2. Den andra grunden avser att nyssnämnda kriterier är rättsstridiga på grund av ett tvåfaldigt åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Sökanden anser dels att det kriterium som rådet åberopat är uppenbart olämpligt för att uppnå det eftersträvade målet, dels att det var möjligt att vidta mindre ingripande åtgärder.
3. Den tredje grunden avser avsaknaden av rättslig grund, eftersom det inte styrkts att det föreligger ett tillräckligt starkt samband mellan den personkategori som omfattas av sistnämnda kriterium och den Ryska federationen.
4. Den fjärde grunden avser en felaktig bedömning, såttillvida att rådet varken har styrkt att sökanden är en betydande affärsman eller att han är inflytelserik, och inte heller att han är verksam inom ekonomiska sektorer som utgör en betydande inkomstkälla för Ryska federationens regering.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/337 av den 28 februari 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 59, 2022, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/336 av den 28 februari 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 58, 2022, s. 1).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV